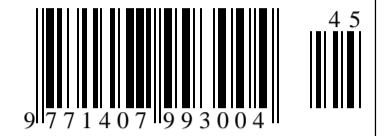

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

45

9771407993004

Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts "DDD" sveic savus lasītājus Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā! Ikvienam latvietim novēlam kļūt par drosmīgu gara kareivi, lai, apvienojoties ap deokupāciju un dekolonizāciju, mūsu tauta atjaunotu 1918.gada 18.novembrī dibināto Latvijas Republiku!

18. novembris

Ne tādēļ karogi šalc šodien Rīgas ielās,
Ne tādēļ lielgabals dimd dragājošs un baigs,
Ka tikai atmiņas mēs svinam dienas lielās,
Ka tikai atmiņas mums liels ir lielais laiks.

Tie nāvei pretim iet, kas prot tik svētkus svinēt,
Kas mierā nogrimis – draud tādam liktens bargs,
Jo būs par vēlu tad mums cīņas drosmi minēt,
Kad, nāvi sludinot, tvers briesmu tauri sargs.

Šai laikā – modram būt un acis neaizdarīt,
Šai laikā – spēkus krāt un ciešās rindās stāt.
Jo, ja ne šovakar, tad droši – rīt vai parīt
No lielā negaisa būs pirmie viļņi klāt.

Lai nav tad vaimanu un apjukuma baigā,
Lai zobens drošs ikviens, lai rokas nav, kas trīc,
Jo skaudrie mirkļi tie, kad nāves izkapsi staigā,
Pat tautas varenos rauj bezdibeņos lidz.

Leonīds Breiķšs

Abonē laikrakstu «DDD» Latvijas Pastā un laimē!

"DDD" var abonēt gan uz dažiem mēnešiem, gan uz visu gadu.

ABONĒT VISAM GADAM IR IZDEVĪGĀK!

Abonē gadam – **Ls 9,00**

Abonējot pasta nodoļā, īpaša cena skolniekiem, studentiem, pensionāriem – **Ls 7,00**

POSTOŠĀ TUMSONĪBA

Saruna ar radio inženieri, mūzikas restaurācijas firmas vadītāju, radio "Merkurs" politisko raidījumu vadītāju **Juri Lapinski**

CILVĒKI NEMĀK DOMĀT

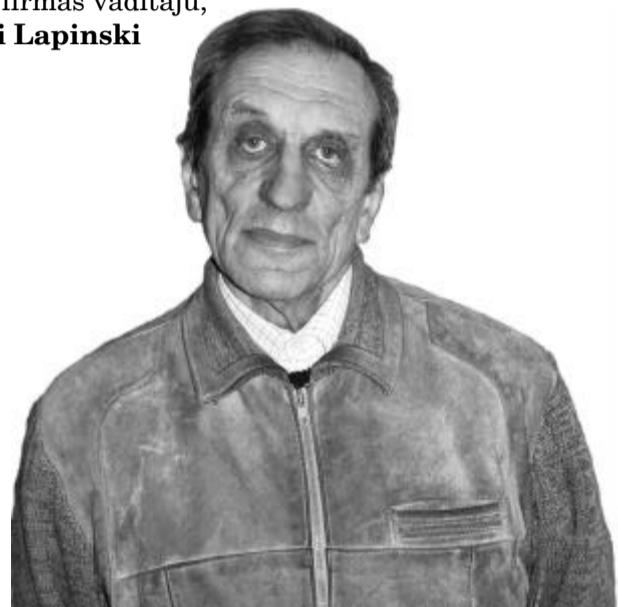
DDD: Jūs kādreibz bijāt pa-
zīstams kā unikāls ārzemju
mūzikas zinātājs, ierakstu
kolekcionārs. Kas jums lika
pievērsties nacionālo ideju
aizstāvībai un politikai?

Juris Lapinskis: Strau-
pes narkoloģiskās slimnī-
cas virsārsts Rudzitis savā
laikā teica, ka katram cil-
vēkam apmēram viena tre-
šā daļa mūža jāvelta sev,
tas ir, jāiepazist un jāmil
pašam sevi, jo, ja nemilēsi
sevi, nevarēsi milēt arī ci-
tus. Otra trešdaļa, pēc ār-
sta Rudziša domām, jāvel-
ta savai ģimenei – bērnīm,
sievai, mātei, tēvam un ci-
tiem saviem tuvākajiem.
Bet trešā mūža daļa jāat-
vēl tautai. Domāju, ka tau-
tas izglītošanai, caur to pa-
šu mūziku, esmu veltījis
vairāk kā trešo daļu sava
mūža. Nevaru noskatīties,
kā latviešu tauta iet bojā,
tādēļ izmantoju visas ie-
spējas pateikt patiesību.

Domāju, ka taisnības iz-
jūtu un tiekšanos pēc patie-
sības esmu ieguvis no vecā-
kiem – tēva un mātes, kuri
bija izglītoti, gudri un tais-
niņi cilvēki. Mans tēvs kara
laikā mācījās Latvijas Uni-
versitātē. Viņš bija labs in-

ženieris, taču interesējās
par dažādām dzīves jo-
mām – arī politiku. 1956.gadā pabeidzu mācī-
bas pamatskolā, un tēvs
man nopirka tolaik labāko
radiouztvērēju "Riga-
10", kuru uzlaboju tā, lai
loti labā kvalitātē varētu
klausīties BBC no Londo-
nas, "Amerikas balsi" no
Vašingtonas, "Deutsche Welle" no Ķelnes un daudzas
 citas radiostacijas, kurās
raidijs visskaistāko mūziku,
kā arī zinas angļu, krievu un arī latviešu
valodā. Pateicoties radio,
biju informēts par patiesī-
jiem pasaules politikas
notikumiem – bez uzspie-
tās padomju propagandas
vai viltojumiem.

Tajā laikā krievu valodā

maplaikiem un kara laiku
stāstīja mani vecāki un citi
gudri cilvēki, nu ne kādi ne-
gāja kopā ar faktiem un

**"Mūsu vienīgā iespēja ir šos apstulbotos
cilvēkus mācīt, skaidrot viņiem patiesību."**

sāka raidīt arī "Radio Brī-
viba" (Radio Svoboda), kur
informācija radikāli atšķi-
rās no Rīgas, Maskavas un
citu padomju raidītāju
programmās dzirdētā. Mani
interesēja notikumi pa-
saulē un politikā. Domāju
arī par nacionālajiem jaun-
ātumiem, jo tas, ko par Ul-

skaidrojumiem padomju
presē un radiopārraidēs.
Padomju puse stāstīja, kā
vācieši pakāra Zoju Kosmo-
demjansku un vecā ogļu
šahtā iemeta Oļegu Koše-
voju, bet mana mamma rā-
dijs fotogrāfijas, kur mani,
divgadīgu puišeli, vācu ka-
ravirs ucināja uz ceļiem un

cienāja ar šokolādi. Savu-
kārt tad, kad ieradās atbrī-
votāju armija, krievu zal-
dāts izveda manu māti pa-
galma vidū pie akas, pacē-
la savu automātu un, izsau-
jot pirms tam gaisā, turēja
šaujamā stobru pret ma-
nas mātes krūtīm, draudē-
dams nošaut, ja neatdosot
fotoaparātu. Ko gan es va-
rēju secināt par to, kurš ru-
nā patiesību un kurš melo?
Gribot negribot sāku do-
māt, kas ir kas.

Šodien diemžēl vairums
cilvēku dzīvo, nemaz nedo-
mājot un neanalizējot ap-
kārt notiekšo.

Turpinājums 5. lpp.

Padomju tautas recidīvs Latvijā

Alfrēds Ābele

Grāmatas
"Latvietība" autors

Pašreizējos Latvijas kungus – "saimniekus" – sau-
ksim par varnešiem. Tās ir
personas, kuru rokās pa-
šlaik ir vai ir bijusi reālā
valsts vara pēcatmodas Lat-
vijā, kuru vārdam ir kāda no-
zīme valsts lietu izlemlēšanā.
Tādu ir ap pāris tūkstošiem,
starp kuriem tikai aptuveni
100 cilvēku var iekskaitīt po-
litiskajā élite. Tādu ir starp
tautas vēlētiem pārstāv-
jiem, augstākām valsts
amatpersonām un ierēdi-
niem, slēgtu klubu pārstāv-
jiem, biznesmeņiem un glu-
ži vienkārši bagātniekiem.

Viena daļa varnešu šodien
pašidentificējas, parakstoties:
"Par labu Latviju!". Tā
Latvija viņiem tik tiešām ir

bijusi laba – viņi to prih-
vatīzējuši un sevi uzskata
par tās tautu, tāpēc arī sa-
vu sarakstu nosaucāja par
"tautas kustību", kaut tā-
jā ne katra kustīgo pieņem.
Lai piedotu lielāku svaru,
priekšgalā nolika politiskās
pieredzes bagāto, "bez-
principu hameleonu", eks-
prezidentu **Gunti Ulmani**.
Bet tādai kustībai vajag
arī saturu. To noorganize-
ja divi latvijieši: vietējas
nozīmes telemagnāts kopā
ar reklāmmeistaru.

Diskusija (Dumbura šo-
va analogs, bet tikai ar
publiku amfiteātri) tika no-
saukta par "Tautas deklarā-
cijas nedēļu", un to rīkoja
telekompanija LNT ar mēr-
ķi noskaidrot, kurš ir galve-
nais – cilvēks vai valsts –
apriori apgalvojot, ka šodien
Latvijā "cilvēks un
valsts samainīti vietām"
(ar galvu uz leju), un solot

nedēļas laikā nostādit visu
pareizi: ar galvu (cilvēku) uz
augšu. Greizi aizgāja jau
pirmajā dienā.

Tikai tādā valstī kā "at-
jaunotā" LR var savākt du-
ci "inteliģences" pārstāvju

**"Tikai latviešu tautai var būt mērķis, un tas
ir savas nacionālās esamības, patības un
kādības saglabāšana un attīstība, un tikai
latviešu tauta var dot Latvijas valstij
uzdevumu: apkalpot šā mērķa īstenošanu."**

(savā jomā labāko), kas di-
vas stundas teleekrānā var
nodiskutēt par, piemēram,
šādu tēmu: "Latvijas valsts
mērķis" (LNT, 31.05.10.),
ne ar vārdu nepiemino lat-
viešu tautu. Šāda "inteli-
gence", kurai ar latviešu
tautu kopēja ir tikai valo-
da, nu gan tautu no igno-

rances (snauda) stāvokļa
neizvedis un nacionālu val-
sti neizveidos! Laikam tā
jau arī kādiem vajag.

LNT kompānijas nosau-
kumā burts "N" nozīmējot
"Neatkarīgā". Nezinu, no

kā tā ir neatkarīga, taču no
prāta – noteikti, jo acīmre-
dzot uzskata savus skatī-
tājus par galīgiem mu-
ķiem, kuriem var iestāstīt,
ka valsti izveido atsevišķi
cilvēki un valstī (objek-
tam) var būt mērķis.

Turpinājums 6. lpp.

11. NOVEMBRIS – LĀČPLEŠA DIENA!

Četras dienas pēc Bermonta armijas padzišanas no Rīgas, 1919.gada 15.novembrī dzejieks Kārlis Skalbe, pārstaigajis pilsētas ielas, rakstīja: "Vai Bermontam bij vērts izdauzit Rigai tik daudz logu, lai visa pasaule redzētu, kā starp sadauzītiem stikliem paceļas mūsu neatkarības ideāls visā savā skaistumā?"

Kārļa Zāles veidotā Brīvības pieminekļa bareljefa fragments "Cīna pie dzelzs tilta"

Pasaulē ir ļoti daudz tautu, kas daudzskaitīgākas par latviešiem, bet retā ir tik kvēli un vienoti tiekusies pēc brīvības, ka spējusi sev izcīnīt nacionālu, neatkarīgu valsti. Piemēram, basku visā pasaulē esot tuvu 18 miljoniem, taču savas valsts viņiem diemžēl vēl nav. Tādēļ pateicībā godināsim Brīvības cīņas kritušos varonus un savās sirdīs svēti glabāsim mūsu tēvu, vectēvu un vecvectēvu sviedriem un asinīm slacīto latviešu tautas valsts – Latvijas – neatkarības ideālu.

Lai sveču liesmas 11. un 18. novembrī iededz mūsu sirdīs drosmi un apņēmību celties latviešu tautas izšķirošajai cīnai, pieprasot Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju! Tāpat kā pirms 91 gada, arī tagad mums nav ko zaudēt, kā vienīgi mūsu važas.

"DDD" redakcija

APSVEIKUMS

"Visas grūtības mēs panesīsim, visus kavēkļus pārvārēsim, ja tikai paliks mums drosme, cerība, paļāvība, sirds spēks."

Kārlis Ulmanis

Sirsnīgi un mīli apsveicu varonīgos laikraksta "DDD" veidotajus un lasītajus š.g. 11. un 18. novembra Latvijas valsts svētkos!

Lilija Treice

VĒSTULE

Dīvainības Zilupē

Kā Zilupē cildina padomju varu! Kaut Latvijas neatkarība it kā esot atjaunota jau pirms 20 gadiem, tomēr, kā to uzzināju, klausoties 18.septembra radioraidījumu "Mazpilsētu stāsti", Zilupē pilsētas galvenā iela joprojām tiek saukta Lenīna vārdā. Padomju laikā uzstādītie piemineklī ar pašvaldības gādību tiek atjaunoti. Uz kāda no tiem lepni gozējas liels sirpis un āmurs. Padomju partizānu (sarkano banditu) apbedīšanas vietās skolēni nesot ziedus, jo viņi mūs esot atrīvojuši no fašistiem...

Kāda Zilupes skolas pedagoģe žurnālistē D.Zālamanei stāstīja, ka esot beigusi divas fakultātes - bioloģiju un sākumskolu pedagoģiju, bet pati latviski runāt neprot, taču cita teikto it kā saprot. Lai gan žurnāliste turpināja runāt latviski, pedagoģe valsts valodā tā arī nepateica nevienu vārdu...

Kas tas ir? Latvijas valsts neatkarība? Valsts likumu ignorans? Launprātība?

Esmu patriote, un man nav vienalga, kas notiek mūsu valstī!

Ar cienu
Biruta Gereiša, Liepājā

"ČAS" žurnālists Anatolijs Kameņevs stāsies tiesas priekšā

Š.g. 26.oktobri LR Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments **atcelā** Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas nolēmumus par kriminālprocesa izbeigšanu laikraksta "ČAS" žurnālista **Anatolijs Kameņeva** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 158.panta saistībā ar neslavas celšanu Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājam **Aivaram Gardam un nodeva krimināllietu jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesai.**

Kriminālieta pret Anatoliju Kameņevu tika ierosināta 2009.gada 8.aprili par viņa rakstīto avizes "ČAS" 2009.gada 29.janvāra numura publikācijā "Neonačīst Garda podaļgolos" (latviski: "Neonačīsts Garda ierunājās"), kurā apsūdzētais publiski izplatījis aizskarošus un nepatus izdomājumus ne vien par Aivaru Gardu, bet faktiski par ikvienu latvieti, kurš iestājas par Latvi-

jas okupācijas sekū novēršanu – par deokupāciju un dekolonizāciju. Bez tam, A.Kameņevs pazinojis arī, ka bijušais tieslietu ministrs Bērziņš visu savu karjeru veido uz rasistskām iniciatīvām.

Kaut arī saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu A.Kameņeva rīcība, viņa vainas pierādišanas gadījumā, būtu kvalificējama tikai kā kriminālpārkāpums, no morālētiskā viedokla šis nodarījums ir nesalīdzināmi lielisks. Protī, A.Kameņevs ir uzdrošinājies par neonacīstu nosaukt cilvēku, kurš vārdos un darbibā ir apliecinājis nesamierināmu cīņu pret latviešu nācijas ienaidniekiem – sarkanajiem fašistiem jeb padomju okupācijas laikā Latvijā iebraukusajiem kolonistiem un viņu pēctečiem visās pa-audzēs, tādējādi dzīvē istenojot Saeimas Deklarāciju par okupāciju. Kā ziņāms, Augstākās tiesas Senāts šo deklarāciju ir pieļādzinājis Satversmei.

Sākotnēji gan pirmā, gan

apelācijas instances tiesas kriminālprocesu nolēma izbeigt, jo apsūdzētais Kameņevs pazinoja, ka nesot laikus saņēmis apsūdzību, kas nosūtīta uz viņa darbavietu, tādēļ iestājies kriminālatbildības noilgums. No pārbaudes ar melu detektoru viņš atteicās, un tādējādi tiesai bija grūti pārliecināties, vai Kameņevs nemelo par to, ka darba kolēģi viņam nav atdevuši no tiesas saņemto apsūdzību.

Tomēr Senāts atzina, ka abu zemāko tiesas instāncu lēmumi (par kriminālprocesa izbeigšanu noilgumā dēļ) ir **atcelāmi, jo lie-**

ta nav tikusi skatīta pēc būtības un nav tīcis konstatēts, vai Anatolijs Kameņeva darbības satur Krimināllikuma 158.panta paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Senāta Krimināllietu departaments atzīst, ka Kriminālprocesa likuma 377.panta 3.punkta norādītais kriminālprocesa pieļaujošais apstāklis – noilgums – nedod pamatu tiesai atteikties izvērtēt, vai apsūdzēta persona ir veikusi tai inkriminētās darbības. Tādēļ **Anatolijs Kameņevam tomēr būs jāstājas tiesas priekšā.**

VAI LATVIEŠI PADODAS?

Aivara Sluča vēstule Pilsoniskās Savienības biedriem un atbalstītājiem

2009.gada 14.oktobrī

Pārpublicēts no: www.pietiek.com

Nesen atgriezos ASV no kārtējo trīs nedēļu vizītes Latvijā. Šoreiz Latvijā es sastapos ar kaut ko jaunu, satraucošu un nekad agrāk nedzīrdētu. Šo arī no daudziem "superpatrioti" (Jūs vinus pazītu, ja es viņu vārdus nosauktu), tas ir, runājot par krieviem Latvijā, dzīrdēju: "Bet viņi ir balti", "viņi ir balti un krisītieši", "LATVIJA ir liela un tukša neapdzīvota zeme". KĀDA MULKĪBA! Mēs taču esam stājušies pretī diņiem, jaunumiem agrāk, un tad mēs teicām – "vispirms tie utainie un pēc tam tie zili pelekie..." Izvēle šodien nav starp krieviem un "melniem", bet starp krieviem un latviešiem. Vai tas, ka latvieši ir tagad sākuši tā runāt, pierāda, ka psiholoģiski viņi ir padevušies, ka viņi domā, ka latviska Latvija vairs nav iespējama? Vai viņi mēģina racionalizēt to, kas ir neizbēgams, t.i., Latvijas pārkrievošana?

Ja nekas nemanīšies, tad varbūt tā arī būs, bet mums ir vēl laiks to mainīt. Tādēļ latviešu politiķiem jābūt daudz, daudz radikālākiem un drosmīgākiem cīņā par latvisku Latviju. Par tādiem vārdiem kā: "būsim godīgi", "Rietumu izvēle", "kultūru daudzveidība un tolerancē", "Eiropēiska valsts",

neviens latvetis nebrauks ar traktoru no Alūksnes uz Rigu, kā to darīja barikāžu laikos, un neviens neatgriezīsies no Īrijas, jo viņi taču ir Rietumos un Eiropā. Vajag kaut ko īstu, par ko cīnīties. Praktisku ie-spēju būt saimniekiem savā zemē.

Demonstrācijas ielās vai skolotāju, arstu, policistu piketi neko nedos. Nacionāliem, patriotiskiem latviešiem vajag iegūt kontroli Saeimā. Priekš tā vajag 65 līdz 70 vietas nākošās vēlēsanās latviešu apvienībai. Tad šī apvienība izdarītu divas lietas:

a) Deklarētu daļēju ārkārtas stāvokli Latvijā, lai apietu korumpētos ierēdņus un tiesas;

b) Paplašinātu "stukāču" likumus, lai izmantotu mazo zagļu liecības pret lieļajiem, atvieglojot mazaļiem sodus un pat maksājot viņiem premjās par sevišķi vērtīgām liecībām.

Tad varēs iestenot sekojošo programmu, ko lielākā daļa latviešu atbalsta:

1. Aprietināt vismaz 1000 lielākos blēžus un zagļus Latvijā un atņemt visus viņu ipašumus, arī ārzemju bankās. To priekšgalā būtu Šķēle, Godmanis, Kargins, Šlesers, Kalvītis, Aldermane un vēl vismaz tūkstoši līdzīgu. Kad sabruka Padomju Savienība,

Latvijā bija divas klasses īpašumi – tie, kas bija atņemti cilvēkiem 1940.gadā, un viss cits valsts īpašums. Starp valsts īpašumiem bija visa nauda Latvijas iestādēs, arī kompartījas un komjaunatnes. To

un visu citu neviens nedrīkstēja piesavināt arī, ja ne

bi specifiski likumi, to aizliezdot. Tad vajadzēja rīkoties loģiski. Ja es atrodū nu daudas maisu uz ielas jeb banka klūdoties ie-skaita manā kontā miljoni, es nevaru naudu patu-rēt. Ja es to mēģinātu, tad cietums. Par milzu īpašumu zagšanu un piesavī-nāšanu, spēlēm ar sertifi-kātiem, masveida ierēdņu pirkšanu daudziem jāat-bild. Rietumos par viena ie-rēdņa pirkšanu var dabūt divdesmit gadus. Cik tad pienākas Karginam, kas ir nopircis simtiem?! Sie lie-lākie zagļi ir saistīti, tādēļ vajag salauzt tikai daļu, un tad šī korumpētā sistēma sāks brukt.

2. Iesaldēt un pārskatīt visas pēc 1991.gada iz-sniegtās pilsonības ar domu lielāko daļu no tām at-nemt/anulēt.

3. Ieviest Latvijā iespēju par privāto/personisko bankrotu vienreiz mūžā. Amerikā to var darīt vienreiz katrus piecus gadus. Ir laiks palīdzēt cilvēkiem ne-vis bankām.

4. Visas valsts skolas ti-kai latviešu valodā. Valo-das birojs pieņems darbā 1000 inspektorus. Tie dro-ši katrs iekasēs 1000 Ls dienā. Tas palīdzēs valsts budžetam un latviešu va-lodai.

5. Aizliegt politisko dar-bību visiem, kam bija at-bildīgi posteņi okupācijas laikos. Publicēt "čekas" maisus un izmeklēt, kas no tiem ir nēmis ārā mate-riālus pēdējos 18 gadus.

6. Aktīvi atbalstīt krie-vu repatriāciju. Meklēt naudu priekš tā Krievijā un ES. Krievi atrodas Latvijā nelikumīgi, ienākot, kad Latvijas bija okupēta, un paliekot līdz šim tādēļ, ka viņu aģenti, nopirktie, šan-tažetie, turpina kontrolēt Latviju. Krievija grib viņus atpakaļ, un Krievijai viņi ir vajadzīgi (Putins). Tādēļ, krievu repatriācija ir lo-gisks risinājums. Varam sākt ar lielu plakātu pie Krievijas embasādes, parā-dot krieviem, kurā galā ir repatriācijas birojs un ka Krievija maksā vismaz 1000 katram, kas atgrie-zas.

7. Latvijai sava atom-stacija, lai būtu neatkarī-ga no Gazprom un Krievijas. Likvidēt vienu HES, lai Staburags celtos no ūdens. Viņš varētu būt mūsu Ma-sada.

IMIGRĀCIJA EIROPĀ UN ATDZIMSTOŠAIS NACIONĀLISMS

**PAR
ATDZIMSTOŠO
NACIONĀLISMU**

Arī citos masu medijos arvien biežāk parādās ziņas, ka Eiropā atdzimst nacionālisms. Piemēram, parlamenta vēlēšanas Zviedrijā panākumus guva tā saucamie patrioti. Francijā – politiķis Lepēns un Francijas Nacionālās fronte. Austrijā – “Brīvības partija”. Niderlandes parlamentā – “Niderlandes Brīvības partija”. Ungārijas parlamentā aptuveni 15% deputātu vietu ir partijai “Jobbik” jeb “Kustībai par labu Ungāriju” (interesanti, ka Ungārijā ir salīdzinoši maz imigrantu – tikai 3,2%).

EIROPĀ IMIGRANTUS NEMĪL

Kāda ir eiro piešu, iepāsi nacionālistu, patiesā attieksme pret imigrantiem? Vācijā nesen veikts pētījums “Die Mitte in der Krise – Rechtsextreme Einstellungen in Deutschland 2010” (“Krizes centrs – labējo ekstrēmistu prasības Vācijā 2010”) – pilns pētījuma teksts internetā: [**“Arī citos masu medijos arvien biežāk parādās ziņas, ka Eiropā atdzimst nacionālisms.”**](http://www.tagesspiegel.de/downloads/1956088/1/S+u+d+i%20z+u%20rechtsex+tremen%20Einstellungen. Neizprotams ir nosaukumā lietotais apzīmējums “labējie ekstrēmisti”, jo tikuši aptaujāti dažādi cilvēki ar dažādu vecumu, nodarbošanos, materiālo stāvokli, izglītības līmeni, politisko pieredzi. Iespējams, poli-</p>
</div>
<div data-bbox=)

tkorektā Vācija gluži vienkārši ir šokēta par šiem rezultātiem.

No pētījuma redzams, ka aptuveni 10% aptaujāto vāciešu ir šovinisti (tas gan viņiem godu nedara), starp kuriem ir arī tādi, kas vēlas jaunu “fireru” un diktatūru. Taču vairāk nekā 30% respondentu piekrita apgalvojumam, ka “ārvāstnieki ieraudušies, lai laupītu” izmantot labklājības valsti”. 31,7% aptaujāto vāciešu uzskata, ka situācijā, kad darba vietu skaits ir ierobežots, “ārzemniekus jāsūta mājās”, bet 36,6% respondentu bāžas, ka pārāk liels imigrantu skaits var Vāciju gluži vienkārši “pārpludināt”.

Domāju, ka līdzīgi un varbūt pat “asāk” par imigrantiem domā arī citās valstis. Piemēram, Dānijā, kur nesen notika liels konflikts ar musulmaņiem par dažām karikatūrām, pēc tā tika “ieslēgts” augstākais terorisma draudu līmenis. Jau pieminētā Francija, kur imigranti nevis strādā, bet “aizstāvot” savas tiesības, nodarbojas ar postīšanu, demolešanu un dzināšanu.

imigrāciju, gan Vācijas izvēlēto celu uz nacionālo pašnāvību. Merkele norādīja:

“Daudz kultūru sabiedrības koncepcija, kurā dažādu kultūru iedzīvotāji dzīvo laimīgi viens otram līdzās, reālajā dzīvē nedarbojas. Pieejā būvēt multikultūrālu sabiedrību un dzīvot līdzās, un priečāties vienam par otru, ir izrādījusies neveiksmīga.”

zina, ko ar tiem iesākt.” Tīcu, ka pārliekum humānie un tolerantie vācieši nezina, ko darīt ar turkiem; dāni – ar musulmaņiem; franči – ar arābiešiem. Iespējams, arī vēl aizvien baidās kaut ko uzsākt, jo patiesībā, **lai izbēgtu no bojāejas, risinājums ir tikai viens – “svešos” nemt aiz apkakles un civilizēti “izmest” arā pa durvīm!** Ja Eiropa

Mareks Gabrišs

Varakļānos

Turpinājums no iepriekšējā numura

Ja nav iespējams dzīvot laimīgi vienam otram līdzās, tad ir jāšķiras, un ienācējiem jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē!”

Vismaz pagaidām izskatas, ka nākotnē nacionālīsti un saprātīgi domājošie politiķi liks radikāli pārskatīt integrāciju un multikultūrālismu, ja vien reakcionārie integrācijas atbalstītāji ar dažādām metodēm nenoslāpēs nacionālisma atdzimšanu.

NEVIS LABKLĀJĪBA, BET CĪNA MUMS VAJADŽĪGA!

Latvieši un krievvalodīgie okupanti ir dažādu kultūru pārstāvji – tāpat kā, piemēram, Vācijā vācieši un turki, vai jebkurā citā valstī pamatiedzīvotāji un imigrantu. Ja nav iespējams dzīvot laimīgi vienam otram līdzās, tad ir jāšķiras, un ienācējiem jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē! Tikai problēma, ka imigranti negrib brīvprātīgi pamest Eiropu, tāpat kā okupanti – Baltijas valstis.

Taisnība ir Aivara Garidas rakstītajam: “Imigranti šim tautām un valstīm ir apnikuši, un tās ne-

saņems drosmi un tā rīkoses, tad secīgi tāpat rīkosisies arī mēs, latvieši, un tad nevienam vairs nebūs aizbildinājumu: “Eiropa mūs nesapratis.” Sapratīs un pat palīdzēs!

Nobeigumā uzsveru, ka skaidrs ir viens: imigrācija nodrošina tikai un vienīgi labklājību, nekāda cīta labuma nav. Par labklājību precīzi pateikts Dzīvās Ētikas Mācības grāmatā “Hierarhija”, 185. §: “Mums ļoti patīk vārdi, kas ietver labā jēdzienu. Taču viens no tiem ir pilnīgā pretrunā ar Mūsu paradumiem – tas ir *labklājība*. Tiešām, izpētiet cilvēces vēsturi un pārliecīnāsities, ka labklājības apstākļos nekad nekas dižens nav radīts. Jau sen daudzinu par svētīgajiem šķēršļiem, taču reti kāds mil varoņdarba cīņu. Pie cīņas pieradināties tomēr ir nepieciešams, jo citādi nav iespējams norudit gara asmeni. Šķēršļi un prasme tos pārvarēt ir nepieciešami gan Zemes progressam, gan tālajām pasaulem. Rimts miers Hierarham neder.”

LASĪTĀJA VĒSTULE

Mazās, bīstamās lapiņas...

Pastāstišu par to, cik ļoti spēcīgas var būt pat mazas lapiņas, uz kurām uzrakstīta patiesība. Šāds gadījums notika 1945.gada 18.novembrī. Tolaik man bija tikai 9 gadi, un es daudz ko nesapratu – iepriekš tiešām bija licies, ka atnākuši atbrīvotaji... Bet šī sajūsma krietni noplaka, kad redzējām un izbaudījām visus tos “labumus”, ko mums viņi atnesa: slepkavošanas, izvarošanas, laupīšanas, dzīve pushbadā...

Atceros, bija saulains un nosarmojis 1945.gada novembra rīts. Barīnš skolēnu gāja uz Elkšņu skolu. Sākot no Svenskalniem, līdz pat mūsu skolai uz ceļa redzējām izkaisītas mazas lapiņas, uz kurām ar violetiem burtiekiem rakstīts: **“Nost Staļinu! Sitiet komunistus – Latvijas nodevējus!”** Mēs, bērni, vairākas salasījām, aiznesām uz skolu un parādījām skolotājiem. Tie pārbījās un piezvanīja, kur “vajag”... Pēc neilga laika ceļš un skola bija pārpildīta ar “zilajiem” – tā toreiz saucu čekistus. Tie mēģināja noskaidrot, kurš šīs lapiņas ir izkaisījis, taču neviens nekā nezināja.

Pēc stundām klasē ienāca skolotājs un brīdināja, lai neviens no ceļa neko neuzlasot, jo onkuļi var šaut! Un tiešām, mājās ejot, uz ceļa ik pa gabalam stāvēja vīri ar automātiem rokās. Otrā dienā, nākdamas no skolas, ceļā malā atradu vēl 2 lapiņas. Slepus tās pacēlu un aiznesu uz mājām. Māte, ieraudzījusi lapiņas, mani sabāra, atnēma tās un sadezināja.

Jutos ļoti pārsteigts, ka “atbrīvotāji” tik uztraukūšies par sīkām, mazām lapiņām un arī pieaugušie tā pārbījušies. Tagad saprotu, cik ļoti pareizi un spēcīgi aicinājumi bija rakstīti lapiņās.

Vēlāk uzzināju, ka pie Ikšķiles stacijas togad 18.novembrī piedē tika uzvilkts Latvijas karogs.

Visvaldis Kalnozols

Taisnība ir uzvarējusi – Saeimas Prezidijs padevies

Pēc neatlaidīgas cīņas piecu gadu garumā Saeimas Prezidijs beidzot saprata, ka pretoties taisnībai ir bezjēdzīgi, tāpēc nolēma padoties laikraksta “DDD” pārspēkam un 3.novembrī Administratīvajā apgabaltiesā atsauca savu apelācijas sūdzību arī otrajā lietā, kas saistīta ar preses akreditāciju liegšanu “DDD” žurnālistiem. Redzot Saeimas Prezidijs labo gribu, tika atsaukta arī iesniegtā pretapelācijas sūdzība. Līdz ar to spēkā stāsies Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 15.decembra spriedums, ar kuru atzīts, ka Saeimas Prezidijs un Preses dienesta 2005.gada lēmumos, turklāt pēc zaudējuma pārsūdzēja Administratīvās rajona tiesas spriedumu, kurā atzīts, ka Saeimas lēmumi par “DDD” žurnālistiem Līgai

“Tikai oktobra beigās, īsi pirms pilnvaru beigām, Prezidijs loceklī atcerējās par kaunu un apķērās, ka mulķīgā apelācijas sūdzība ir jāatsauc, lai Latvijas vēsture viņus neatcerētos kā bezcerīgus preses brīvības apkarošanas aizstāvju.”

Muzikantei un Ilzei Liepai.

Atgādinām, ka 2005.gada 13.jūnijā Saeimas Preses dienesta vadītāja Inese Auniņa nolēma apjurēt preses akreditācijas Saeimā “DDD” žurnālistiem, savu rīcību pamatojot ar Drošības policijas veiktajām aktivitātēm,

tu akreditāciju apturēšanu ir bijuši pretiesiski. Tikai oktobra beigās, īsi pirms pilnvaru beigām, Prezidijs loceklī atcerējās par kaunu un apķērās, ka mulķīgā apelācijas sūdzība ir jāatsauc, lai Latvijas vēsture viņus neatcerētos kā bezcerīgus preses brīvības apkarošanas aizstāvju.

Ingrīda Īdre un Inese Auniņa

kas tolaik bija vērstas uz pretlikumīgu krimināllieču safabricēšanu pret “DDD” žurnālistiem. Būtībā šādi Inese Auniņa pakalpoja toreizējai Saeimas priekšsēdētājai Ingrīdai Īdrei, kura acīmredzot bēga no “DDD” žurnālistu uzdotajiem jautājumiem kā velns no krushta. Saskatot iespēju arī turpmāk izvairīties no jautājumiem par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, 2005.gada 26.oktobrī Ingrīdas Īdres vadītāis Saeimas Prezidijs nolēma Ineses Auniņas lēmumu atstatāt spēkā.

Apelācijas sūdzības atsauksana tika reālizēta 3.novembra tiesas sēdē. Papildus apelācijas sūdzības atsauksanai Saeimas Prezidijs godprātīgi nolēma Līgai Muzikantei izmaksāt 1000 latu par morālo un personisko kaitējumu, kas viņām radies preses akreditāciju apturēšanas rezultātā. Tāpat Prezidijs ir nolēmis publiski atvainoties, “Latvijas Vēstnesi” publicējot šādu tekstu: **“Latvijas Republikas Saeima atvainojas Latvijas Nacionālās frontes laikraksta “DDD” galvenajai redaktorei Ligai Muzikantei un žurnālistei Ilzei Liepai par pretiesisku preses akreditāciju liegšanu 2005.gadā.”**

Policijai nepieciešama sadarbība

Saruna ar Valsts policijas priekšnieku, ģenerāli Valdi Voinu

Turpinājums no iepriekšējā numura

ENERĢIJA NERETI TIEK IZNIEKOTA

DDD: Vai esat vērtējis, cik joti ietekmējami ir policisti, lai, piemēram, izmantojot paziņanos, tiktu uzsāktas kādas lietas?

Valdis Voins: Mēs nevaram pārbaudīt katru policistu, viņa godigumu. Ir liecas, kurās var izsaukt rezonansi, tādēļ tās īpaši kontrolejam. Procesā iešķīstītās puses mums nelauj snaust – raksta sūdzības, gan pamatotas, gan nepamatotas. Latvija ir maza, un cilvēki ir savstarpēji pazīstami.

Cilvēcisko faktoru nevaram izslēgt – tas pastāv vienmēr un visur, taču rūpīgi izskatām jebkuru signālu, informāciju par iešķīstību pārkāpumu. Ja esmu saņēmis kādu sūdzību uz e-pastu, tad to uzdoju pārbaudit un pats personīgi atbildu vēstules rakstītājam. Šādas pārbaudes, protams, prasa resursus. Lielākā daļa sūdzību ir nepamatotas, taču mans uzskaits, ka jebkurš iesniegums ir jāizskata.

Iekšējās drošības birojs strādā pie lietām, kurās droši zinām, ka notikuši pārkāpumi. Kriminālpolicijā ir cilvēki, kas pārbauja lietu virzību. Un iespējams lūgt arī uzraugošo prokuroru pārbaudit, vai attiecīgais kriminālprocess ir virzīts atbilstoši likumam.

DDD: Tika reorganizēta policija, bet vai ir domāts, kā samazināt lietu birokrātiju, lai mēnešiem ilgi nebūtu jāraksta visādi papīri, jāsūta no viena kantora uz otru? Vai tas neietaupītu gan laiku, gan naudu?

V.V.: Tas nav policijas uzdevums. Tās darbības, ko veicam, noteiktas procesa likumā. Ne jau aiz darba trūkuma rakstām daudzos papīrus – šāds pienākums gluži vienkārši ir noteikts likumā.

Notiek plaša diskusija par sīkajām zādzībām, kuru skaitam ir tendence konsekventi pieaugt. Tājā galvenokārt iekļaujas zādzības no tirdzniecības vietām. Pie-

mēram, u.tj. Tajā laikā policijas darbinieks varētu izmeklēt ko noplētnāku. Visabsurdākais bija gadījums, kad tika uzsākta liepta par tualetes papīra 36 santim vērtībā nozagšanu.

Dažās valstīs noteikta zemākā zādzības summa, līdz kurai tiek iesaistīta policija. Latvijā ir dažādi priekšlikumi, kā rikoties, lai atslogotu policiju, taču Tirgotāju asociācija uzskata, ka tādā gadījumā policija vispār necīnīs ar zādzībām.

No vienās puses

tieki galā vietējā apsardze. **Lietu izskatīšanas procesā ir noteikta kārtība.** Tiklidz mēģināsim no tās atkāpties, sāksies patvaļa un haoss. Policijai jāstrādā noteiktos rāmjos.

VAI LATVIEŠU TAUTAI IR JĀBRUNĀJOJAS?

DDD: Iepriekšējā intervijā jūs teicāt, ka notiek sarunas par policijas un Zemessardzes sadarbību. Kas jauns šajā jomā?

Valdis Voins: Pagājuša

**“No policijas
viedokļa raugoties,
man gribētos, lai
skolās būtu
militārā
apmācība.
Tas neradītu
arī tādas
situācijas,
ka policists
nemāk
uzvesties
ierindā.”**

gadījumā, kad nozagta manta viena lata vērtībā, lai mēs šo lietu novestu līdz galam, mums jāsaraksta protokoli, jāizsauc cilvēki

es viņus saprotu, tā tas varētu arī notikt. Vēl ir jāņem vērā tas, ka daudzi zādzības gadījumi līdz policijai pat nenonāk, jo ar tiem

jā gadā ministru klātbūtnē ar Zemessardzes komandieri parakstījām sadarbības vienošanos, jumta līgumu. Sadarbība ne-

virzās tik labi, kā bijām iecerējuši, jogan policija, gan Zemessardze darbojas iero-bežotu līdzekļu apstākļos. Taču sadarbība notiek – nepieciešamības gadījumā vienojamies loti operatīvi.

DDD: Kādos gadījumos aicināt palīgā Zemessardzi?

V.V.: Galvenokārt viņi tiek iesaistīti meklēšanas pasākumos. Ir gadījumi, kad zemessargi sniedz atbalstu iecirknā inspektoriem, lai viņiem nebūtu vieniem jādodas uz kādu nozieguma vietu. Izstrādāta mācību programma, kā apmācīt policijas paligus. Diemžēl šī programma vēl nedarbojas.

Jāņem vērā arī Zemessardzes juridiskā puse. Šobrīd tā ir Nacionālo bruņoto spēku sastāvā. Kā zinām, bruņotie spēki miera laikos pret civiliedzīvotājiem ir bezspēcīgi, tāpēc policijas sadarbība ar zemessargiem ir apgrūtināta, kaut gan viņi labprāt veiktu policejiskās funkcijas.

DDD: Vai, jūsoprāt, tas bija pareizs lēmums pārvērst Zemessardzi, mainīt tās sākotnējās darbības formu, kad tā bija nevis armijas sastāvdaļa, bet civilie kārtībnieki?

V.V.: Es nevaru atbalstīt ideju veidot neatkarīgas militāras struktūras bez sadarbības ar policiju. Tāpēc jau notika pāreja no milicijas uz policiju.

DDD: Kāda ir atšķiriba starp policiju un miliciju?

V.V.: Milicijas jēdziens nozīmē – apbrūpota tauta.

DDD: Man gan šķiet, ka latviešu tautai šajos apstākļos vajadzētu būt bruņotai.

Vai jums vispār ir informācija par to, cik daudziem Latvijas iedzīvotājiem ir ieroci?

V.V.: Protams, ka visi ieroču īpašnieki ir reģistrēti, jo mēs dodam ieroču nēsāšanas atlaujas. Pēdējā laikā ir pieaudzis to cilvēku skaits, kuri iegādājušies šaujamieročus.

Vērojama tendence vienām cilvēkam iegādāties vairākus ieročus – tas īpaši raksturīgs medniekiem. Tas, manuprāt, nerada draudus sabiedrībai. Vienu no bruņotākajām tautām ir somi. Nekādas problēmas nebija līdz brīdim, kad viens skolā sāka šaut. Pēc šī gadījuma izrādījās, ka gandrīz katram Somijas iedzīvotājam ir ieroci. Manuprāt, fakts, ka cilvēki ir bruņoti, draudus nerada. Padomju laikos privātpersonām nedrīkstēja būt šaujamie, taču tik un tā notika bruņoti noziegumi.

DDD: Vai skolās būtu vajadzīga militārā apmācība?

V.V.: No policijas viedokļa raugoties, man gribētos, lai skolās būtu militārā apmācība. Tas neradītu arī tādas situācijas, ka policists nemāk uzvesties ierindā. Piemēram, padomju laikos nebija tādas problēmas, ar kādām sastopamies šodien, jo ktrs kaut kādā veidā bija saskāries ar militāro apmācību.

Es nebūtu pret šādu priekšlikumu. Iespējams, militāro mācību pat varētu apvienot, piemēram, ar patriotisko audzināšanu.

Intervēja Liene Apine

SARKANAJAM FAŠISMAM – NĒ!

Par morāli un dubultmorāli

Ikdienā par godīgu cilvēku mēs uzsakātādu, kurš sakā patiesību arī tad, kad tas nav patīkami. Šāds cilvēks ir ar augstu morāli. Politiki **Georgs Andrejevs** un **Juris Bojārs** savulaik atklāti pateica, ka viņi ir sadarbojušies ar čeku. Bet daudzi, bēgot no patiesības, lokās ka zuši, lai tikai realitātei nebūtu jāskatās acīs. Sādi rikojas tikai nozēlojami, pagrīmuši cilvēki.

Nesen man nācās saskarties ar Rīgas pils saimniekiem, kas bēg no patiesības un, lai neatbilstoju pēc būtības, izvairās, kā nu tiks māks. Avīze "DDD" Nr.13(217) bija publicēta mana atklātā vēstule **Valsts prezidentam Zatlera kungam** ar nosaukumu "17. jūnijs – diena, ko nedrīkst ignorēt". Kopš tā laika pagāja vairāk nekā divi mēneši, bet atbilde, kas likumīgi jāsniedz 30 dienu laikā, neatnāca. Tad atkal tapa mans raksts "Viens likums, viena taisnība – ne visiem", pēc

publikācijas, kad bija pagājušas jau 50 dienas, es saņēmu atrakstīšanos no **Valsts prezidenta vēstures un mazākumtautību padomnieka Antonija Zundas**, kurā nebija pat pateikts, vai viņš ir pilnvarots sniegt šādas atrakstīšanās prezidenta vārdā.

13.oktobris bija diena, kad pirms 66 ga diem notika trešā Rīgas-Latvijas okupācija. Kremļa kalpi latviešu tautas traģēdiju bija nodomājuši svīnēt ka "svētkus" pie okupācijas monstra. Arī atļauju balagāna rīkošanai no "Vienotās Krievijas" partijas drauga SC vadītās Rīgas domes tie sanēma.

Atmiņā, kā Zatlars agrāk asi nosodija Latvijas otro okupāciju 1.jūlijā, kaut toreiz tikai pretošanās kustības dalībnieki pieminēja savus cīņu biedrus. Bet 13.oktobra nosodīšana izpalika...

Tādēļ tapa atbilde Antonijam Zundam Rīgas pilī.

viņš valdību veidotu ar "Vienotās Krievijas" draugiem SC un ienistu, atšķeltu savu bijušo koalīcijas partneri VL-TB/LNNK. Tādejādi Dombrovskim bija jālauž un jānodos vēlētājiem dotais solījums turpināt vadīt esošo koalīciju, kur būtu bijušas 63 vietas. Vai Rīgas pilij iejaucoties valdības sastādīšanā, līkās, ka 55 būs stabilākas par 63 vietām? Tāda jocīga aritmētika...

Atcerēsimies pašu galveno – **tauta nodevību ne piedod!** Jājautā, kādu medus podu Rīgas pils kungs gaida no bijušā okupantu krievu lāču? Vai tikai biezū aploksni un splāvienu latvju tautas sejā, vai ko citu? Varbūt izlūgīsies Kremļa labvēlibu savu tautu kādreiz uzrunāt: "Mīlā latviešu tauta!" Vai tā būs morāle vai iecienītā dubultmorāle, kas nāks no Rīgas pils?

Man bieži atmiņā ir cīnubiedra **Gunāra Astras** teiktais par pastāvošo režīmu, ka tas izgaisīs kā launs murgs. Cērēsim, ka nākotnē atkal latvju tau tā būs jādzīrd šie lielā patriota G.Astras patiesie un aktuālie vārdi.

Atkārtoju un uzsvēru, ka mans atklātās vēstules ar Kremļa kungiem. Lai to ištenotu, tika pat dots mājiens Dombrovskim, lai

tuvojoties Rīgai, emigrācījā uz Rietumiem devās apmēram 100 000 cilvēku.

Mēs visi zinām, ka Zatlars ir cilvēks ar "augstu" morāli un viņam nepatik dubultmorāle, tāpēc gaidījām, ka viņš tik pat asi nosodīs arī okupāciju 13.oktobri, tāpat kā viņš to jau izdarīja 1.jūlijā. Gaidījām, ka Zatlars aicinās rīkoties krasi un darīt galu sarkano fašistu provokācijai, ko veica "Vienotās Krievijas" partneri SC, kas atzīmēja trešās okupācijas sākumu Rīgā un Latvijā. Mēs būtu kopā ar Zatlera kungu, jo vienoti sakām: **sarkanajam fašismam un Latvijas okupācijas slavināšanai stingru NĒ!** Bet tas nenotika.

Kā skatās ES uz sarkana fašisma slavināšanu un atdzīšanu Latvijā? Tas apkauno Latviju kā sarkana fašisma atdzīšanas iedigli un augoni ES mie sā. Visa pasaule Latviju sāks uzskatīt par sarkanā fašisma perēkli. Kauns sarkanā fašistu slavinātājiem no SC! Sarkanais fašisms, ko kultivē Maskavas draugi SC, *neies cauri!*

Lotārs Stūre
politiski represēts PSRS
3.okupācijā, kuru slavina
SC sarkanā fašistu draugi

ATKLĀTA VĒSTULE ZUNDAS KUNGAM RĪGAS PILĪ

Paldies par Jūsu vēstuli. Jūs atkal esat pieskāries pavīsam citām lietām, kam nav nekāda sakara ar manu vēstuli. Tāpēc es negribu bezcerīgi traucēt Kancelejas darbu, jo man nekad netiek atbildēts pēc būtības. Mēs katrs runājam par kaut ko citu...

Es zinu, ko Zatlars ir teicis 18. un 11.novembrī,

4.maijā, 14.jūnijā... Es šīs dienas savā vēstulē neesmu pieminējis!!! Neesmu rakstījis pat par viņa prieka lidojumu uz Maskavu 9.maijā, lai kopā ar bijušājiem okupantiem priečatos par Latvijas trešo okupāciju!!! Piemēram, ja Francijas prezidents apmeklētu Vāciju, kur nacisti plāši atzīmētu Francijas okupāci

no Rīgas pils, ka atkal radūs lielas ilgas bucoties ar Kremļa kungiem. Lai to ištenotu, tika pat dots mājiens Dombrovskim, lai

POSTOŠĀ TUMSONĪBA

Turpinājums no 1. lpp.

Juris Lapinskis: Pārāk daudz ir sīku ļautiņu, kuriem nav savu domu, izpratnes ne par pašreizējiem, ne pagātnes notikumiem, tādēļ viņi nevar arī saprātīgi spriest par tautas nākotni. Cilvēki diemžēl tālāk par savu degun-galu neredz – varu tikai apbrīnot tādu aprobežotibū! Nesaprotu, kā var kāpt desmitiem reižu uz viena un tā paša grābekļa, dabūt ar bomi pa pieri, bet tik un tā atkārtot tās pašas klūdas?! Diemžēl cilvēki klūst nevis gudrāki, bet tieši preteji – aprobežotība aug augumā.

DDD: Kādēļ?

J.L.: Pie vainas, pirmkārt, ir audzināšana ģimenē, jo tieši ģimenē bērni gūst pirmo svarīgāko dzīves pieredzi. Vecāki ir nogurdināti ar problēmām, kā sagādāt līdzekļus vis-elementārākajai iztikai.

Dzīvojam 21.gadsimtā, pašā Eiropas centrā, bet cilvēki spiesti cīnīties par iztiku. Domāju, ka saimnieks savu suni labāk baro, nekā ikdienā ēd gandrīz puse Latvijas iedzīvotāju. Ja man kāds *krievu* laikos teiktu, ka brivajā Latvijā cilvēki ēdis sluktāk nekā es, 1981/82. gadā būdams Rīgas Centrālcietumā, neticētu. Humanitārās pārtikas pakas ir ubagū dāvanas, sunim pamests kauls! Cilvēks šodien tiek vērtēts zemāk par dzīvnieku, bet tieši to jau arī paredzēja *pasaules gudrie*, kuri izveidojuši internacionālu pasaules valdību.

LATVIJAS NEATKARĪBA IR TEORĒTISKA

DDD: Vai piekrītat, ka šie "pasaules gudrie" ir nolēmuši iznīcināt nācijas?

Juris Lapinskis: Protams. Tādēļ jau arī notiek pasaules tautu un rasu sajaukšana, pārnacionālu vērtību slavināšana un kultivēšana.

DDD: Kāpēc latvieši ir

pieļāvuši, ka divdesmit gadi pēc teorētiskas neatkarības atjaunošanas Latvija faktiski joprojām ir okupēta un kolonizēta?

J.L.: Situācija ir tik absurdā, jo pirms divdesmit gadiem būtībā jau nekas nemainījās. PSRS pati ne-sabruka – to sagrāva Reigans, Bušs, Tečere, Kols un Gorbacovs u.c. "dižvīri". Notika kadru pārstrukturē-

nomaksu – uz daudziem gadu desmitiem. Padomju okupācija 1940.gada 17.jūnijā un sekojošā "nacionalizācija" (patiesībā – konfiskācija vai ekspropriācija) nodzēsa šos parādus – analogiski kā padomju cietums nodzēš visus parādus zagļu un laupītāju starpā. Pēc teorētiskās Latvijas neatkarības atjaunošanas sākās prihva-

savas domas nemainīs. Taču, kā izskaidrot vienkāršo cilvēku apātiju un nevēlēšanos novērst okupācijas sekas? Padomju okupācijai sākoties, gandrīz ikviens latvietis taču tiešā vai netiešā

Lielos īpašumus prihvātīzēja un lielu varu ieguva nelatvieši vai latviešu kangari. Izmantojot ekonomiskās sviras, viņi turpina žņaugt un iznīcināt latviešu tautu."

rēšanās. Tie paši nomenklatūras cilvēki, čekisti ir vadībā un diktē politiskos noteikumus. Daudzi joprojām naivi domā, ka tie, kuri stāvēja uz barikādēm, kurināja ugunkuršus un dziedāja dziesmas, izcīnī-

tizācija, un lielo īpašnieku "mantinieki" nemaz negribēja atcerēties, ka viņu senči palika parādā daudzus miljonus 18.novembra Latvijas valstij. Domāju, ka tāpēc arī mums ir nevis 18.novembra, bet 4.maija republika. Dažiem līdzīgākiem par līdzīgājiem tas acīmredzot ir izdevīgi!

DDD: Jūs runājat, man-prāt, par pakārtotām lie-tām, jo ne jau nauda, mate-riālās vērtības garantē tau-tas pastāvēšanu. Vai jums nešķiet, ka vairāk jāuztrau-cas par to, ka latviešu tauta ir garīgi degradējusies, kļu-vusi tik glēva, ka nespēj pa-dzīt no savas zemes okupan-tus un kolonistus?

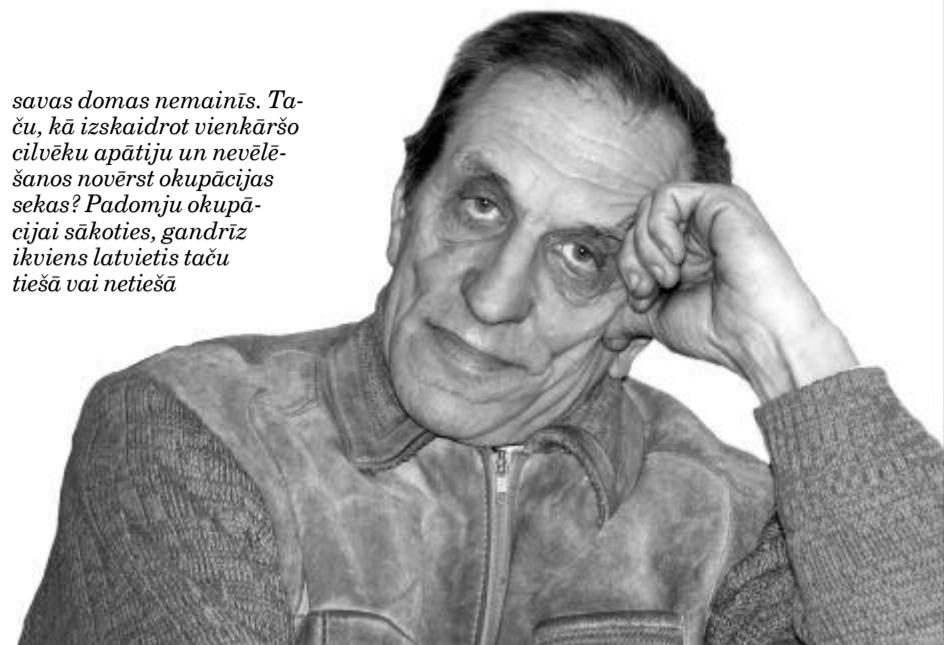
J.L.: Es jums pilnībā piekrītu, jo piektā kolonna turpina latviešu tautas iz-nīcināšanu, kas netika līdz galam izdarīta padomju laikos. Taču svarīgi neaizmirst arī to, ka astondesmit procenti saimniecības darbības ir nelatviešu rokās. Tās arī ir vistiešā-kās okupācijas sekas.

Lielos īpašumus prihvātīzēja un lielu varu ieguva nelatvieši vai latviešu kangari. Izmantojot ekonomiskās sviras, viņi turpina žņaugt un iznīcināt latviešu tautu. Divdesmit gadi pēc teorētiskās neatkarības atgūšanas mēs atkal tiekam okupēti – šoreiz tā ir ekonomiskā okupācija gan no Rietumiem, gan Austrumiem. Tagad mums ne tikai jāsamazina sveštaitiešu skaits, bet arī jātiekt vaļā no ekonomiskājiem žņaugiem.

Nevajag nemaz daudz, tikai jāievēro likumība. Ja uzskatām, ka 1940.gada 17.jūnija okupācijas, anek-sijas un inkorporācijas akts bija nelikumīgs, tad tā nevar darboties tālāk kā likumīga. Mums jāatgriežas tajā sākumpunktā, kādā bijām pirms veiktajām nelikumībām – tikai tad varēsim sākt normāli dzīvot.

IZNĪCINĀTS TAUTAS GENOFONDS

DDD: Zinām, ka nodevīgie valsts vadītāji dara vi-su, lai netiktu likvidētas okupācijas sekas, un vistīcamāk bez, ja tā var teikt, "Gaismas pils".

tie kā aitiņas vispirms iet uz cirpšanu un pēc tam arī uz kaušanu. Citu salīdzinājumu atrast nevaru.

Juris Lapinskis: Lielākā daļa nacionālo partizānu, tie latvieši, kuri ar visu sirdi un dvēseli cīnījās pret netaisnību, pret okupāciju, kuri apzinājās pienākumu pret savu tautu un zemi, praktiski tika iznīcināti, likvidēti. Daļa paspēja aizbēgt uz Rietumiem, otru

viešu tautas pastāvēšanai cilvēki vispār nesaprot. Vairums nepamana, ka jau tagad septiņās lielākajās Latvijas pilsētās latvietis jūtās kā *Krievijas ķerevīnā*, jo visapkārt skan tikai krievu valoda. Es jūtos kā svešinieks savās mājās.

DDD: Jūs to redzat un saprotatiesām – ir tik daudzi latvieši, kas nesaprot, kas sakumpušām muguriņām runā ar okupantu, bet tik iem krievu valodā. Vēl vairāk – kad runājam par dekolonizāciju, par nepieciešamību repatriēt krievvalodīgos uz viņu etnisko dzimtību, viņi sāk žēlabaini protestēt, ka "nabaga" krievvalodīgiem tur būsot ļoti slikti...

J.L.: Mūsu vienīgā iespēja ir šos apstulbotos cilvēkus mācīt, skaidrot viņiem patiesību. Jūs to darāt ar savu laikrakstu "DDD". Ari es cenšos radio "Mercurus" raidījumos runāt par nepieciešamību veikt dekolonizāciju un deokupāciju. Gan ceturtdienas, gan svētdienas raidījumos aicinu uz studiju viesus, kas var par šiem tematiem runāt un izskaidrot klausītājiem, kādēļ šis ir pēdējais brīdis iestāties par latviešu tautas tiesībām.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

daļu aizveda spaidu darbos uz Sibīriju. Pie desmit okupācijas gadus tika potēta ideja par "tautu draudzību". Visu šo apstākļu ietekmē ir iznīcināts latviešu tautas genofonds. Gudrākie, stiprākie un drosmīgākie cilvēki ir pavisam neliela daļa no visiem latviešiem.

Veikti pat pētījumi, kuros pierādīts, ka tikai četri pieci procenti no iedzīvotājiem var būt par uzņēmējiem, tas ir, tie ir cilvēki, kuri gatavi kaut ko mainīt, uzņemties atbildību. Pārējie deviņdesmit pieci procenti ir akli izpildītāji, kas seko barvedim, kuru domas šķiet vispienemamākās un saprotamākās, kura darbības rezultātā cilvēki gūst kādu labumu.

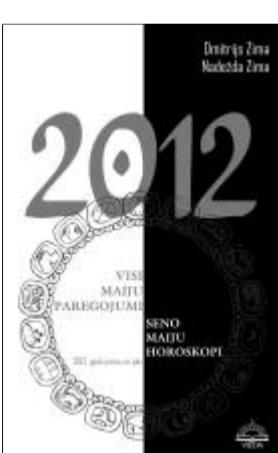
DDD:

Kādu labumu šobrīd cilvēki gūst no nodevīgo neliešu būšanas pie varas? Nerunāju par kaut kādām augstām vērtībām, nacionālām idejām – cilvēkiem pat materiālā ziņā ir tikai zaudējumi. Kādēļ deviņdesmit pieci procenti sabiedrības seko muļķiem?

J.L.: Jāatgādina kāda, manuprāt, svarīga lieta – visas līdzšinējas vēlēšanas bijušas nelikumīgas. Pirmkārt, nelikumīgs ir pats 4.maija režīms. Otrkārt, nelikumīgs un netaisnīgs ir bijis arī pats vēlēšanu process.

Šodien galvenie varas ie-gūšanas ieroči ir nevis atombumbas, šautenes, pistoles, sprāgstvielas, bet gan ideoloģiskie masu informācijas līdzekļi, kas apstrādā cilvēku smadzenes. Mūsu tautiešu smadzenes ir tā apstrādātas, ka viņi

INTERESANTA GRĀMATA

Dmitrijs Zima
Nadežda Zima

2012. gads:
pirms un pēc
Visi maiju pareģojumi
Seno maiju horoskopis

Jaunajā seno vēstījumu pētnieku Zimu grāmatā saistošā veidā tiek atklāti seno maiju civilizācijas noslēpumi. Tājā uzzinās gan maiju svētā kalendāra uzbūvi, gan iepazīsties ar indiāņu horoskopiem, kuru pa-matā ir dzīvības un dabas ritmi, kas iefektīvi jau mūsu gēnos. Lasot grāmatu, katram ir iespēja viegli noteikt savu maiju horoskopu zīmi un uzzināt, kādas rakstura iezīmes pats Liktenis jums paredzējis.

Pēc maiju kalendāra 2012.gada 21.decembrī beigssies mūsu – Piektās Saules – laikmets. Grāmatā izlasīs, kādi globāli notikumi un satricinājumi cilvēci gaidāmi, iespējams, jau vistuvākajā laikā, jo nav noslēpums, ka mums priekšā ir Lielo Pārmaiņu laiks, un tikai katra gaša zīņā ir iespēja iizzināt un saprast, kā to sagaidit.

2010. gada 12. – 25. novembris

Klausieties radio "Mekrurs" (1485kHz)!

Katrū ceturtdienu plkst. 18.00 raidījums
"Politika uz skatuves un aizkulīsēs",
bet svētdienās plkst. 10.00 raidījums
"Gaismas pils".

IZNĪCINĀTS TAUTAS GENOFONDS

DDD: Zinām, ka nodevīgie valsts vadītāji dara vi-su, lai netiktu likvidētas okupācijas sekas, un vistīcamāk bez, ja tā var teikt, "Gaismas pils".

DROŠĪBAS DIENESTI RADA VILTUS VARONŪS

Dr. Valdis Šteins

Bijušais LTF Valdes priekšsēdētājs un Pilsoņu Kongresa Ārlietu komitejas vadītājs

2010.gada 6.jūnija radioraidījums "Kultūras Rondo" bija veltīts 1988.gada 1.un 2.jūnija LPSR Rakstnieku savienības paplašinātā plēnuma analizei un raišķu mani pārdomas. Par plēnumu norisi tika iztautījās tā galvenais organizators – LKP CK sekretārs un LPSR Rakstnieku savienības valdes priekšsēdētājs **Jānis Peters**. Viņš, kā jau ierasts, uzstājās savā "iedzīmtajā" diplomātiskajā stilā – pavērt aizkaru, bet ne līdz galam. Protams, rodas jautājumi: ko J.Peters noklusē un kāpēc vēl aizvien tā rikoja?

Es negribu apšaubīt šā plēnuma vēsturisko nozīmību – tas bija sava veida pagrieziens uz atklātību (*glasnostj*) un pārbūvi (*perestroika*), uz kuru aicināja PSKP Ģenerālsekreitārs **Mihails Gorbačovs**. Zināmā mērā tas bija *gorbačovies* triumfs un uzdrīkstēšanās. Kā saka ievērojamais Atmodas cīnītājs **Antons Mikoss**, pirms tam Latvijas komunisti bija saņēmuši pērienu no Mas-

fsons jeb "vecais lapsa", kā pie mums Tautas Frontes strādāja viņu sauca. Šajā jaujumā gan J.Peters "Kultūras Rondo" Mazliet parvēra aizkarinu attiecībā uz M.Vulfsona (čekas segvārds esot bijis "Vilks") uzstāšanos par Molotova-Ribentropa slepenajiem protokoliem. M.Vulfsons bija pieciešies uzstāties tikai otrā dienā, lai dzirdētu pirmās dienas runas, redzētu politisko situāciju, notikušu attīstību un neizlektu pirmsais. Turklat, kā teica Peters, 1.jūnija vakarā M.Vulfsons devies tikties ar kādiem "saviem" cilvēkiem, lai saskaņotu gaidāmās runas postulātus. Ar kuriem cilvēkiem – par to J.Peters atkal klusē. Spriegot logiski, manuprāt, vienam no Vulfsona "savējiem" vajadzēja būt rūdītājam aģentam **Nikolajam Neilandam**, jo viņi bija netikai draugi, bet arī vienas frontes cīnītāji. Tas nozīmē, ka slepeno protokolu publiskošana Rakstnieku plēnumā bija drošības ieštādēs saskaņota rīcība.

Mēs savukārt zinājām, ka PSRS vadošajā PSKP laikrakstā "Izvestija" ir sagatavots raksts un M.Vulfsons pa saviem Maskavas kanāliem ir saņēmis tā "aplauzumu". Tur esot bijis paredzēts atmaskot Molotova-Ribentropa slepenos protokolus – tā sakot, "atklātības" ietvaros. Cik atceros, tad arī Katīņas vārds toreiz gaisā virmoja. Pastāvot šādai aizmugurei, lielu drosmi jau nevajadzēja, lai par to eksistenci publiski paziņotu. Taču tika radīts "Mits par Vulfsonu", kuru varas propagandas līdzekļi uztur vēl šobaldien.

Šis dienests cilvēkus amatiem un "varonīdarbiem" gatavoja un gatavojojot savlaicīgi – stāsta, ka vidēji 2 gadus, tomēr dažkārt nākas arī sasteigt."

kavas, ka šeit nekas reformācijas labā nenotiek. To laik Krievijā inteliģence jau strādāja vaiga sviedros – Maskavas "biezie žurnāli", kā "Novij mir", "Neva", "Znamja", "Ogoņok", "Ju-nostj", dažkārt pat "Zaru-behnaja literatura", *rullēja* reformu atbalstam, bet Baltijā valdīja klusums. Lūk, un tā kā par kultūru atbildīgs bija J.Peters, tad viņš, saņēmis LKP CK un Maskavas atbalstu, sarīkoja šo atklātības parādi.

Lai arī ne uzreiz, tomēr, pateicoties šim plēnumam, klusums tika salauzts, un šajā procesā liela nozīme bija godavīram **Feliksam Zvaigznoram**, kurš publicēja daudzus drosmīgus rakstus laikrakstā "Skolotāju Avīze". Viņa vadībā kādreiz neizteiksmīgā avīzite bija kļuvusi par pirmo Atmodas ruporū.

Tam laikam drosmīgi plēnumā uzstājās **Arnolds Klotiņš** un **Juris Dimiters**, bet, kā zināms, runu teica arī **Mavriks Vul-**

Starp citu, VDK (un tās metožu pārņēmēji) šādu viltus varonu izvirzīšanas un viņu propagandas metodi ir pielietojusi un pieletojau izsenis. Šis dienests cilvēkus amatiem un "varonīdarbiem" gatavoja un gatavojojot savlaicīgi – stāsta, ka vidēji 2 gadus, tomēr dažkārt nākas arī sasteigt. Jāpiebilst, ka es nerunāju par vecajiem, "iekonservētājiem", kurus nepieciešamības gadījumā iespējams "iedarbināt" jebkurā laikā. Vis-klasiskāko "varonu" izvirzīšanas metodi savulaik varēja novērot, skatoties TV raidījumam "Labvakar" – pēc tiem acīgie jau zināja, kurš drīz tiks gremēts, bet kurš virzīts "saulītē"...

Nākošajās dienās "Izvestija" Vulfsona raksts tomēr neparādījās, kā rezultātā viņš savu uzstāšanos atsauca kā nepatiesu, jo LKP CK laikraksta "Cīņa" draugu pulciņš sacēla lielu aizjotāzu.

Turpinājums 8. lpp.

Padomju tautas recidīvs Latvijā

Turpinājums no 1. lpp.

Valsts – tā vispirms ir vara, kas kā spēks uz kaut kā balstās. Normāli ir tad, ja šis balsts ir tauta, kura šo valsti sev radījusi ar **mērķi: savas esamības un patības saglabāšana un attīstība**. Tauta, precīzāk, tās nacionālā inteliģence, dibinot savu valsti (izveidojot tās varas mehānismu), apgādā to ar pamatlīkumu, ideoloģiju un dod valstij **uzdevumu: apkalpot tautas mērķa īstenošanu**. Ideoloģija parasti ir tautas ideoloģijas vai reliģijas turpinājums. Pamatlīkums un ideoloģija ir tās mērākļas vai rāmji, kuru ietvaros jāfunkcionē valsts varai, lai tauta to atbalstītu. Varas kontroli pār šo rāmju ievērošanu veic nacionālā inteliģence, kas pēc valsts nodibināšanas pāriet it kā mālā, taču vajadzības gadījumā organizē tautas palīdzību savai varai.

Gadījumā, ja valstī pēkšņi izrādās nacionālās inteliģences un ideoloģijas trūkums, turklāt ir vājš pamatlīkums, valsts vara pāriet, it kā karājoties gaisā, – tai nav, uz kā balstīties. Protams, tā meklē šo bal-

stu, un to var atrast sevī (tā veidojas mafiozas valstis) vai ārvalstīs (tā veidojas atkarīgas valstis). Piemērs teiktajam ir LR vara, kas, neizjūtot tautas atbalstu, sevi balsta uz Eiropas Savienības un Starptautiskā Valūtas fonda spēku. Tādas valstis nikuļu vai arī ātri iet bojā.

Latvijā varneši nonākuši līdz tādam idiotismam, ka meklē Latvijai mērķi! Latvijai (pieņemsim, ka ar to saprot valsti) var būt tikai **uzdevums: kalpot latviešu tautai – valsts subjektam**. Tautai gan (diemžēl izņemot šodienas latviešus) var būt mērķis. Ja valstij ir mērķis, tā pārvēršas subjektā, un kas tad ir tās tauta jeb mūsu gadījumā – iedzīvotāju kontingents? Darba lopī valsts varu sagrābušās kliķes rokās!

Latvijas valstij, vienīgajai pasaulē, protams, var būt mērķis: piekonstrūēt sev tautu... Un mūsu pakalpīgā žurnālistika tai ar putām uz lūpām palidz, izvirzot pirmajā plānā beznacionalitātes cilvēkus, noklusējot faktu par tautas neesamību, līdz valsts būs

tādu sev radījusi ("sintezējusi", kādū vajag). Dažs var pagaidām paklaigāt: es mīlu šo valsti, bet nemīlu šo varu... Ko tad viņš mīl no šīs valsts – tikai karogu un himnu!?

nav radījis), valsts automātiski kļūst reizē par subjektu un objektu, tas ir, tā ir mafioza valsts.

Tikai latviešu tautai var būt mērķis, un tas ir savas nacionālās esamības, pati-

"Pamatlīkums un ideoloģija ir tās mērākļas vai rāmji, kuru ietvaros jāfunkcionē valsts varai, lai tauta to atbalstītu."

Vai Latvijā ir tauta? Protams, tā ir latviešu tauta! Bet pašreizējai valsts varas kliķei negribas to pieņemt par valsts subjektu, un arī pati latviešu tauta uz šo lomu ipaši netiecas. Šai varai izdevīgāk runāt par tautu nevis etniskajā, bet valstiskajā izpratnē, kad jārunā būtu par valsts iedzīvotājiem. Bet vislabāk viņiem šķiet vispār izvairīties no vārda "tauta" lietošanas un pāriet uzreiz pie "cilvēka", "laudīm", kas atbilst modernā liberālisma prasībām. Un tā kā no daudzētniskā pūļa, kas apdzivo Latviju, nekāda kopēja mērķa valstij nav ko gaidīt (un arī šo valsti tas

bas un kādības saglabāšana un attīstība, un tikai latviešu tauta var dot Latvijas valstij uzdevumu: apkalpot šā mērķa īstenošanu. Tikai tāda valsts latviešiem ir vajadzīga! Cerības, ka no Latvijā dzīvojošā daudzētniskā pūļa izdosies izspiest kādu kopēju mērķi (izņemot dzīvniecisko) ir iluzoras. Valsts, kas lepojas, ka tajā pamatizglītību var iegūt astoņas valodās, faktiski nemaz līdz šim pieņemtājā jēgā nav valsts, bet SIA bez jebkādas atbildības, kas turpina veļo padomju eksperimentu, ko pat Krievija ir atmetusi: vienotās padomju tautas izveidošanu.

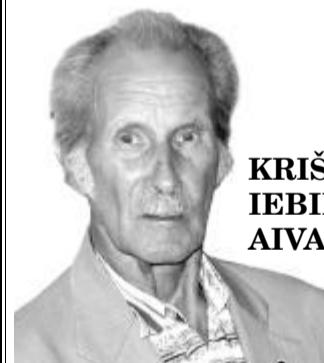
VELĒJUMS “NACIONĀLĀS APVIENĪBAS” 10. SAEIMAS DEPUTĀTIEM

Jūs esat ieguvuši stabili PRIEKŠTILTA pozīciju Latvijas Republikas 10. Saeimā. Vēlam šīs pozīcijas nostiprināt un paplašināt, lai 11. Saeimā ar pilnu krūti un pārliecību virzītu Latvijas tautu un valsti uz latvisķām vērtībām ar devīzi: "Ir sauciens: "Latviju latviešiem" – laiks ir pienācis, kad latviešiem vajag virsroku nemīt visās lietās, bet jālauj dzīvot arī citiem!" ("DEGSME", 170.lpp., Kārlis Ulmanis, 1933.gada rudenī, neilgi pirms 15.maija **reformām**).

Jāņem virsroka visās lietās, bet par tiem citiem vēl padomāsim!

No "Daugavas Vanagu" un "Nacionālo karavīru" rastu nodaļu kopsapulces –

Krišjānis Dancītis

**KRIŠJĀNA DANCĪŠA
IEBILDUMI
AVARAM GEDROICAM**

Šī ir "Daugavas Vanagu" un "Nacionālo karavīru" Saulkrastu nodaļu kopsapulces atbilde **Aivaram Gedroicam** par viņa kengu rakstu "Mana pieredze ar vislatviešiem", kas publicēts avīzē "DDD" šā gada 21. un 22. numuros. Zimīgi, ka "DDD" Nr.22 saņēmām pēc kopsapulces nobeiguma 29.oktobrī, un "Vēlējums Nacionālās apvienības" 10. Saeimas deputātiem" ir kā latviešu tautas skatījums – vīzija nākotnē!

Neapšaubāmi, "dēlinš" A.Gedroics ir apveltīts ar zināmām dotībām "uzrakstīšanā", bet tērēt šīs dotības, nomelnojot **Visvaldi Laci un Raivi Dzintaru**, kas ir jau pāraudzis latviešu tautas AIZSKĀRUMĀ, ir vērā ne-mīslīgiem iemesliem, lai iestenotu prasību laikrakstā "DDD" turpmāk nepublicēt A.Gedroica "MANA PIEREDZE". Nepietika ar to, ka pirms dažiem gadiem A.Gedroics no-kengāja, apmētāja ar dubliem **Ati Skalbergu**, kura publicistiku ik nedēļas klausījās visa Latvija. Nu "VADZIS IR PILNS", un tam ir jālūst!

Komentāru nolasīšu nākamajā mūsu kopsapulcē. Gai-dām "DDD" galvenās redaktores Līgas Muzikantes un redaktores vietnieces Lienes Apines atbildes par Aivara Gedroica darbību "DDD".

Ar patiesu cīņu,

Krišjānis Dancītis
Saulkrastos

PAR LABU DARBU – BURKĀNS; PAR SLIKTU – PĀTAGA!

**"DDD" redakcijas atbilde
Krišjānim Dancītim**

Pateicamies par mūsu ļoti cienījamā atbalstītāja un lasītāja Krišjāņa Dancīša vēstuli. Labprāt atbildam par visu pēc kārtas.

Aivars Gedroiks nav "DDD" darbinieks, nav arī Latvijas Nacionālās frontes biedrs – viņš tāpat kā Krišjānis Dancītis ir mūsu lasītājs.

Mūs ļoti izbrīniņa K.Dancīša kunga nostāja: "VADZIS IR PILNS" – prasība turpmāk nepublicēt A.Gedroica rakstus. Laikraksts "DDD" ir vienīgais brīvās preses pārstāvis Latvijā, visi pārējie ir atkarīgi no tā vai cita naujas deveja – kurš var, lai pierāda pretējo! Mēs labprāt publicētu argumentētu K.Dancīša viedokli, kurš apgāztu A.Gedroica rakstīto, bet tā vietā mums tiek piedāvāts nodarboties ar cenzūru. Vai A.Gedroicam nav tiesību izteikt presē savu viedokli? Protams, tas var kādam nepatikt, taču tad ir jāsniedz pretargumenti, paskaidrojot, kas ir uzrakstīts nepareizi.

Vai **Visvaldim Lācim un Raivim Dzintaram** ir piešķirts "svētās govs" statuss? Daži tādu mēģināja piešķirt bēdīgi slavenajai **V.Vīkei-Freibergai**. ļoti labi, ka viņiem nekas nesanāca, jo šī sieviete nebija to noplīnījusi. Ari Lācis un Dzintars šobrīd nav izdarījuši neko tādu, lai pelnīta viņu kritika pāraugtu "latviešu tautas aizskārumā". Lācis vēl joprojām ir tik bailīgs, ka nelasa avīzi "DDD" – par to viņš izteicās publiski.

Svarīgi, ka Lācis un Dzintars tagad ir K.Dancīša, tāpat kā visu latviešu, darba nēmēji, tāpēc mums, latviešiem, ir jābūt ļoti stingriem pret viņiem, lai pieprasītu darbu Latvijas dekolonizācijas īstenošanā. Ko 9. Saeimā izdarīja V.Lācis? Daudzu mūsu lasītāju viedoklis ir tāds, ka viņš šos četrus gadus gluži vienkārši ir "nobumējis" un "notrallinājis".

Mēs, "DDD" veidotāji un lasītāji, esam tā saucamās ce-turtās varas pārstāvji, kuriem, tēlaimi izsakoties, jādod politiķiem burķānu par labiem darbiem, bet pātagu – par sliktiem vai nekā nedarišanu. Cītādi nekā laba nebūs.

Mēs nezinām par A.Gedroica attiecībām ar **Ati Skalbergu**, taču mums ir jāapbēdīna Skalberga cienītāji – mēs nebijām un neesam par viņu augstās domās. Viņam ir bijis bail uz savu pārraidītā uzaicināt "DDD" veidotājus, un arī par dekolonizāciju savos raidījumos šīs cilvēks tikpat kā nerunāja, nekritizēja pastāvošo nodevīgo valsts varu. Godīgi sakot, bailīgus vireļus sievietes neuzskata par cienīgiem bikses valkāt...

Vēlreiz sirsniņi pateicamies gan Dancīša, gan Gedroica kungiem par paustajiem viedokliem. Gaidīsim arī citu lasītāju domas. Mēs drīkstam viens otru pamatojot kritizēt un uzslavēt, bet pats galvenais – **latviešiem ir jāapvienojas okupantu izraidišanas jautajumā!**

Katram politiķim par pamatojumu kritiku ir jāpasaka palīdes nevis "jāuzmet lūpa". Ja politiķis pēc tam sāk labāk kaplot tautai, tad par to viņš ir jāuzslavē. Tā arī darīsim!

VAI LATVIEŠI PADODAS?

Aivara Sluča vēstule Pilsoniskās Savienības biedriem un atbalstītājiem

Turpinājums no 2. lpp.

8. Anulēt Abrenes atdošanu un krievu militāristu palikšanu Latvijā.

9. Izveidot un atbalstīt 100 000 lielu Zemessardzi. Atjaunot vismaz 6 mēnešu obligāto militāro dienestu. Tie, kas dienēs vienu gadu, tiks "budžeta grupā" augstskolā.

Latvijai. Tādēļ nāks kāds cits, daudz nacionālāks, patriotiskāks, latvisķāks spēks un savienos otro pusē latviešu. Bet arī tas nebūtu slikti, ja Saeimā būtu divas latviešu partijas – viena eiropeiska, otra nacionāla, latviska. Katrai 30 līdz 35 vietas. BET no iepriekšējiem 12 punktiem 1., 3. un 7. ir pilnīgi pieņemami arī SC. Ja viņi tos pieņems pavasarī, tad daudzi latvieši balsos par viņiem, un tad SC dabūs 60 vietas Saeimā.

Līdzšinējie savienošanas (PS, JL, SCP) principi der tikai vecai Eiropai, ne Latvijai. Tādēļ nāks kāds cits, daudz nacionālāks, patriotiskāks, latvisķāks spēks un savienos otro pusē latviešu."

10. Celi pieminekli izsūtītajiem Uzvaras laukumā apkārt krievu piemineklim. Varbūt divus lielus akmens vilcienus.

11. Informācijas birojs, kas ātri reāģētu pret krievu meliem, Eiropas naivumu un nopirkumiem *Max van Derstuls*.

12. Slēgt visas privātās azartspēles Latvijā. Tad celi vienu lielu skaistu valsts kazino Rīgā.

Šo programmu gandrīz visi latvieši grib un var atbalstīt. Bez tās jeb līdzīgas programmas nebūs iespējams savienot visus latviešus. Līdzšinējie savienošanas (PS, JL, SCP) principi der tikai vecai Eiropai, ne

Man ir nesaprotams, kādēl ne PS, ne JL nemāk stratēģiski domāt. Jūs izdarījāt milzu stratēģisku klūdu, kad atteicāties no ārkārtas vēlēšanām šajā pavasarī. 6.jūnijā TP bija 2 procentu atbalsts, un viņiem ir 24 procenti no Saeimas deputātiem. Tas ir ne-normāli, un tas bija Jūsu uzdevums to korigēt. Politiski drusciņ godīgi uzvedās tādēļ, ka viņi grib tikt ievēlēti nākamreiz, bet TP politiķi zina, ka viņi ir politiski mironi, tādēļ viņu rīcība ir nepareģojama, un Jūs atstājāt Latvijas nākotni viņu rokās. Esmu daudziem prasījis, kas notiku, ja Krievija samaksātu katram TP deputātam

5 miljonus Ls, lai klusi un ātri, kā Parex glābšanā, vienā vakarā tagadējā Saeima SC+ citi krievi+LPP/LC+TP pieņemtu divus likumus: a) pilsonība visiem; b) Latvijā divas valsts valodas, un viss. Vienīgais, ko visi man teica bija: nevajadzēs 5 miljonus – pietiks ar vienu. Tagad, ja Jūs nepieņemt kaut ko līdzīgu augšejai programmai, lai savienotu latviešus, Jūs iztaisīsiet otro lielo stratēģisko klūdu vienā gadā.

Jau Šlesers ir publiski izteicies, ka atbalsta Latvijas atomstacijas būvi. Kādēl ne Kristovskis? Jūs sakāt, ka pašvaldību vēlēšanās tam nebija vietas. Nepiekritu. PS varēja atbalstīt noteikumu, ka Riga ir gatava slēgt ligumu ar atomstaciju, ka pirkis viņu vajadzīgo elektrību no

atomstacijas uz 30 gadiem. Tad būtu vieglāk daubūt finansējumu priekš atomstacijas būves.

Lasu, ka LPP/LC jaunatnes organizācija "Pirmie" strādā Anglijā, lai panāktu latviešu atgriešanos Latvijā. Kādēl ne PS vai JL?

Un pēdējais – vai latvieši saprot, ka krievi nevēl neko labu latviešiem un nekad nav to darījuši no Ziemas kara un Vidzemes izpostīšanas līdz Baigam gada? Mēs esam viņiem tikai pa celām uz jūru. Protams, pēc Latvijas pārkrievotās viņi atļaus latviešiem palikt Latvijā, jo citādi var ienākt "melnie".

Par latvisku Latviju! Vēl nav par vēlu, bet daudz laiķa nav.

**Aivars Slucis
PS biedrs**

PILSONISKĀ SAVIENĪBA "IEKOŽ ROKĀ" SLUCIM

"DDD" redakcijas viedoklis

Pret šīs konkrētās vēstules saturu LNF un "DDD" nav ko iebilst, jo tieši tā un par tām pašām problēmām mūsu avize raksta jau vairāk nekā astoņus gadus. Jāpabriņās par Aivaru Sluci un neviļus jāsaka: "Kāds naivums viņa vecumā!" – proti, to visu rakstīt viltus patrioti, viltus nacionāliem no Pilsoniskās Savienības. Vai A. Slucis nezina, ka tieši Girts Valdis Kristovskis likvidēja to Zemessardzi, ko A. Slucis grib atjaunot? Visbeidzot, Pilsoniskā Savienība par šo vēstuli "iekoda roka" Slucim, kurš tai iedeva pārēja (ziedoja partijai), un izslēdza viņu no partijas. Cerams, ka tagad Slucim atvērsies acis.

Ko domā lasītāji par A. Slucu vēstuli un Pilsoniskās Savienības reakciju?

Redakcijas pastā nonākusi viena cita A. Slucu vēstule, kurā viņš izsaka pavisam divainas lietas, bet par to kādā no nākamajiem numuriem.

VĒSTULES

Kura partija uzdrīkstēsies?

Mūžibā aizgājušais krievu ģenerālis Aleksandrs Lebeds 1996.gadā ir teicis: "Ir tāda valsts Krievija, kur cilvēki cieš no meliem, korupcijas un bandītiem. Mums ir veca ideoloģija, kas sevi izsmēlusi – par to ir maksāts ar kolosālu daudzumu asīju un ciešanu."

Latviešu tautai šīs ciešanas bijušas pārāk ilgas un sevišķi smagas. Tās turpinās arī šodien, jo lie-lais krievvalodigo skaits nomāc pamatnāciju, un tā ir spiesta izklīst un iznīkt. To pierāda statistika dati. Arī M. Ziemiņš savā grā-

matā "Krievija – mūsu tuvās un tālās ārzemes" norāda uz kaimiņzemēs gadīsimi ilgu vēlmi iekarot un paverdzināt mazās valstis un tautas.

Krievu literāte L. Azarova 2001.gada oktobri sacījusi: "Seit, Latvijā, atrodas cilvēki ar specifiskām biogrāfijām. Tie ir arī sadisti, kas gulagu taisīja un kas bija gulaga apsardzes die-nestā. Visi viņi, kā balvu, izpelnījušies dzīvi Baltijā un atrodas pie mums. Ar to daļēji izskaidrojams, kā-pēc šeit ir tādi mītiņi..."

Kuras no partijām, kas vienmēr tik ļoti vēlas ie-

klūt Saeimā, uzdrošināsies nosodit komunistiskā režīma ideoloģiju, saukt pie atbildības okupācijas reali-zētājus un beidzot veikt **de-okupāciju un dekolonizāciju**? Nevar taču visu laiku kladzināt par cilvēktiesībām, neizvērtējot okupantu darbības. Nedrikst tik ilgus gadus sēdēt Saeimā un būt par, kā A. Lemberg pats ir sacījis, mul-jām, glēvūliem, bezatbildejim...

Es un mana paaudze no bērnības tikām spiesti smagi strādāt grūtajos pēckara gados – pildit plā-nus, grafikus un normas,

paciest pazemojošu apsau-kāšanos. Vecumdienas vēlētos pavadīt godprātīgi sa-kārtotā valstī – tev nebūs melot, zagt un nokaut...

Elmārs Bitēns

Vēlēšanas okupētā valstī nav leģitīmas

Latvijas lauki ģeometriskā progresijā atmirst. Zeme aizaug ar kārkiem un brikšiem, cilvēki izmirst – kurš nodzīvojis garu mūzu, kurš nodzīrēs... Daudzviet laukos rēgojas tikai kolhozu fermu spāres un sabrukušas sienas. Lauku māju apdzīvotāji nomiruši, un tās sāk brukt. Grūti aprakstīt šādus skatus! Bērni un mazbērni aizbēguši – kurš Rigā, kurš Eiropā...

Viss latviskais ir tīcis pakāpeniski, mērķtiecīgi iznīcīnāts jau kopš 1945.gada okupācijas (otrreizējās) sāku-ma. Un tagad iezombētas, bolševisma "tikumu" pār-ne-mušas latviešu jaunās paaudzes prāto, kā pašiem savu tauvu iegrūst vēl lielākā postā.

Uzskatu, ka nelikumīgās vēlēšanas, ko rīko bijušie Latvijas komjaunieši un čekisti, latvju tautai nevar būt saistošas, jo Latvija nav deokupēta – tajā ir pāri vienam miljonam Krievijas kolhoznieku un ubagu jeb klaidoņu, kuri nav izsūtīti kā čīgāni no Francijas, jo, lūk, Birkavs

un Ulmanis Maskavā parakstīja līgumu ar Jeļcinu, lai atstātu Krievijas piektā kolonnu Latvijā.

Latvija vēl joprojām ir okupētā valsts, un vēlēšanas okupētā valstī notikst nevar – tās nav leģitīmas un demokrātiskas! Esot bijuši atbraukuši Eiropas "demokrāti" novērot vēlēšanu farsu, ko sarīkojuši Latvijas kangari kopā ar Krievijas čekistiem. Kāds gan var būt viņu atzinums un oficiālie rezultāti, ja tos sacer tie paši, kas tik ļoti cēnas pār-krievot latviešu tautu un iznīcīnāt mūsu valsti Latviju?!

Starp citu, es nepiedalos čekistu un okupantu rīkotās vēlēšanās jau visus 20 gadus, jo nevēlos rīkoties pret savu sirdsapziņu un noziedznieku pavadā. Tāpēc man šie noziedznieku sastrādātie likumi nav saistoši.

1918. gadā dibinātā Latvijas valsts nav atjaunota, tā joprojām vēl ir okupēta! Vai latviešu aptumšotie prāti to saprot?!

K.Viterungs, Rīgā

Normunds Teteris:
**Vai "Vienotība" iestājas par
bolševisma idejām?**

ATKLĀTA VĒSTULE
Girtam Valdim Kristovskim

un šaut. Šo sarakstu piedāvāja "Pilsoniskai Savienībai" Aivars Slucis.

Nemot vērā visus viedokļus un faktus, es aicinu **Girtu Valdi Kristovski** publiski paziņot savu un "Vienotības" pozīciju par **Aivara Slucu** ieteikumiem, kā arī bolševisma idejām. Ja Kristovska kungs tiesām atbalsta bolševiku idejas par atkulakošanu, es viņam ieteiktu vispirms sākt ar sevi un pārdot automašīnu Jaguar, kas vina ipašumā ir minēta CVK deklarācijā. Tādam cīnītājam par proletariāta tiesībām kā Kristovskis, kas vēl nesen dzīvoja tikai no ES bezdarbnieka pabalstiem, būtu daudz piemērotāk braukt tramvajā un tur pa ceļam uz darbu aģitēt par atkulakošanas idejām. Otrais variants, ja Kristovskim tomēr patik braukt ar Jaguāru, būtu logiski arī paziņot, ka Kristovskis ir cieņa pret biznesu un privāto ipašumu, bet represijas bolševiku stilā viņš neplāno.

Normunds Teteris
Politiskās apvienības "Par Labu Latviju!" valdes loceklis
Biedrības "Pirmie" vadītājs
Latvijas pilsonis
Pārpublicēts no:
www.lpplc.lv [04.08.2010]

"DDD" redakcijas komentārs

Normunds Teteris mal-dina lasītājus, salīdzinā-dams Latvijas tā saucamo oligarhu apcietināšanu un viņu ipašumu nacionālizā-ciju ar "atkulakošanu". Kā zināms, par kulakiem sau-ca turīgos zemniekus, kas par tādiem lielākoties bija kļuvuši, pateicoties sa-vai darba prasmei un čak-lumam. Viņi nezīgaga Krievijas valsts ipašumus, kā-to ir izdarījuši mūsdienu oligarhi.

Ko par oligarhu ipašumu nacionālizēšanu un viņu apcietināšanu domā mūsu lasītāji?

Atcerēsimies, ka oligarhi no PLL apvienojās ar vispretīgākajiem okupantiem, lai tikai nokļūtu pie varas. Arī Lembergs ir ga-tavšs ar tādiem sadarbo-tiesi.

DROŠĪBAS DIENESTI RADA VILTUS VARONŪS

Turpinājums no 6. lpp.

Tajā pašā laikā vēsturnieks **Voldemārs Steins** jau bija strādājis pie šīs tēmas un toreiz aizstāvēja Vulfsona paziņojumu (slepeno protokolu esamības faktu vēsturniekim un pretošanās kustības dalībniekiem nebija nekāds jaujums), jo, kā viņš pats saņēmis, situācija bija nobriedusi un šos dokumentus vajadzētu publiski apspriest. Voldemārs Steins uzrakstīja atbalsta rakstu Vulfsonam, kurš tika no-publicēts "Skolotāju Avīzē". Viņš rakstīja: "Es domāju, ka tagad, kad mēs skaidri zinām, ka šī dokumentā bija slepens pielikums, ar kuru divas lielvalstis dala iespaidu sfēras (M.Vulfsons savā rūnā cītēja tikai pielikuma pirmo pantu, bet tā otrs pants ir vēl nepienemamāks), tad tiešām viennozīmīgi jānorobežojas no šī liguma, bet 1939.gada 28.septembra padomjuvācu līgums, atkal ar tā slepeno pielikumu, no stāp-tautisko tiesību viedokļa jau ir vienkārši amors.".

Problēma bija tā, ka Vulfsons atteicās no saviem vārdiem, un Voldemārs Steins nokļuva krustuguns viņa vietā. Vēlāk, kad viss nomierinājās, M.Vulfsons atkal atgriezās savās pozīcijās. Par Vulfsona "varoņdarbiem" raksta arī Antons Mikoss savos memuāros: "Gan Vilka, gan citu Maskavas iecelto opozīciju pēdējā cerība bija demosa (tautas) atbalsts okupācijas varas velnišķigajam plānam likumīgi (protams, pēc impērijas likuma) slēgt Savienības Lī-kuma) slēgt Savienības Lī-

gumu. 1989.g. 18. novembra pusmiljonu lielajā tau-tas saietā I.Bišers nolasīja rezolūciju par likumīgu ie-stāšanās impērijā. Pēc uz-saukuma autoru domām, tautas ovācijas būtu at-balsts nelikumiņo Latvijas okupāciju pārvērst par "tie-sisku attiecību iedibināša-nu". Taču no pusmiljona gavilēja vien daži desmiti – zī-mīgi, ka visi vienā vietā. Gaviles izplēnēja pilnīgā klusumā. Klusētāji bija ie-radušies ar LR pilsoņu pa-gaidu aplieci bām kabatā un ar apņemšanos ievēlēt Pilsoņu Kongresu. Par tāla-ko jāprasa E.Veidemanei, kura "Atmodā" nopublicēja pārtaisītu rezolūciju, lai sleptu kaupīlno Vilka mi-sijas fiasco." (A.Mikoss. "Memuāri", 2010)

Vēl jāpiebilst, ka M.Vulfsonam, kā jau slavenam čekistam un komunistam, bija aizliegts iebraukt Izraēlā, ASV un vēl dažās citās valstīs. Neskatoties uz šo būtisko faktu, Augstākās Padomes reformkomunisti viņu ielika par Ārlietu ko-misijs priekšsēdētāju...

Par slepenajiem proto-koliem jau krietni pirms šiem notikumiem runāja pretpadomju organizācija "Helsinki-86", par tiem rakstīja disidenti un pre-tošanās kustības dalībnieki. Protams, nav jau sacen-sība par to, kurš pirmais pateica, no tā vēsturiskā patiesība nemainās, bet jautājums ir par viltus va-donu, varonu un patriotu radišanu, kas šodien klu-vusi ļoti iecienīta, bet šis mīts gan būtu jāsadrupina, jo tas ir tālu no vēsturi-kās patiesības.

Zvanot pa tālrungi:

90006082,

jūs ziedojet 1 latu laikrakstam "DDD".
Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt
atbalstu tā veidošanai iespējams arī,
pārskaitot ziedoju mu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesi Riga, 2010

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktori: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,**

Rīga LV-1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespēsts: SIA "Latgales druka", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LATVIJAS LAUKSAIMNIECĪBAS ATTĪSTĪBAS STRATĒĢIJAS VĪZIJA

Uzdevumi, kas jāiekļauj Latvijas lauksaimniecības attīstības stratēģijā.

Andrejs Lucāns

*Pensionēts zemnieks,
lauksaimnieks,
agronoms Burtnieki*

*Turpinājums no
ieviekšējā numura*

Moto: "Ja gribam strādāt pie Latvijas izveidošanas un nākotnes nodrošināšanas, ja gribam redzēt Latviju stipru, spēcīgu un mūžīgu, tad atminēsim, ka jāstiprina un jānodrošina vispirms pats spēka un mūžības pamats – lauki, lauksaimniecība, zemnieks. Lauku mājas ir zemturu mītēs un tautas dzīvā spēka avots. Tāpēc jāaizkavē gruntsniecības māju un zemes pataisīšana par tirdzniecības priekšmetu." /Kārlis Ulmanis/

STRATĒĢISKO UZDEVUMU REALIZĀCIJA

1. uzdevums. Patiesi, ti-cami, sarezdami un sadzir-dami valsts limenī jāpauž vēlme redzēt Latvijas laukus, kurus apdzīvo un ap-saimnieko latviešu tauta, ne tikai daži simti biznes-meju. Valsts limenī – Saei-mā, valdība, augstskolās un skolās – lauksaimnie-cisko ražošanu jādeklarē kā dzīvesveidu, kas biznesu (saimniekošanu) saliedē ar vides aiz-sardzību, demogrāfiju, latvisku kultūru, darb-audzināšanu, patrioti-mu un nacionāli valstisko atbildību.

Jāuzsver, ka lauku jeb lauksaimniecības pamat-uzdevums un prioritāte ir valsts iedzīvotāju nodrošināšana ar pašražoto pārtiku un lauksaimniecības pro-dukciiju rūpniecībai un eks-portam, kas savukārt nodrošina zemniekus ar ienāku-miem, rada darvietas citās nozarēs strādājošajiem, sa-mazina importa izdevumus. Attīstītajās valstīs 1 ha arāmzemes nodrošina ar pārtiku 4 cilvēkus. Latvijā pašlaik šīs potences var ap-reķināt šādi: 1 839 100 ha lauksaimniecībā izmanto-jamās zemes, sareizinot ar 4, iegūstam rezultātu – 7,4 miljoni cilvēku.

2. uzdevums. Lai nevajadzētu balstīties uz pat-valīgiem ierēdnū lēmu-miem, pēc valdības pasū-tījuma jāveic objektīvi sa-biedriskā viedokļa pētījū-

mi. Nepieciešams savlaicīgi nodrošināt vispusīgu un objektīvu ekonomisko un statistisko informāciju par lauksaimniecību.

Vadoties no nacionāli valstiskā redzes viedokļa, Latvijā jāveic neatkarīgu, visaptverošu lauksaimniecības stāvokļa analīzi. Valsts pārvaldes ietvaros, piemēram, pie Zemkopības ministrijas būtu jāizveido struktūra ar likumprojektu ierosināšanas tie-sībām, piesaistot speciālistus no Agrārās ekono-mikas institūta, Latvijas Lauksaimniecības universitātes, Centrālās Statis-tikas pārvaldes un tamli-dzīgām institūcijām, kā arī pastāvīgi darbojošos, nacionāli pašapzinīgus, lauksaimniecībā kompe-tentus un neatkarīgus eks-pertus, kas reģistrētu, ap-kopotu, sistematizētu un analizētu individuālus un masu informācijas avotos paustās sūdzības, pieredzi, priekšlikumus par lauksaimniecības problēmām un pētītu patieso situāciju. Balstoties uz gūtajām atzinījam, tiktu sniegtā in-formācija, ierosinājumi, ie-sniegti likumprojekti at-tiecgajām institūcijām – Saeimai, Valsts preziden-tam, valdībai.

3. uzdevums. Nepiecie-šams izstrādāt valsts, tos-tarp lauksaimniecības, attīstības stratēģisko plānu, pieaicinot kompetentus zemniecības pārstāvju un sociālos partnerus. Jāmo-dēl pāreja no industriālās lauksaimniecīskās ražošanas uz videi draudzīgāku un nacionāli at-bildīgāku ražošanu zem-nieku ģimeņu saimniecī-bās.

Uzdevums saistīts ar no-pietnas, argumentētas programmas izstrādi, kas ar valsts dotācijām un pie-

Zviedrijas, Somijas, Dāni-jas pieredzes lauksaimniecības attīstībā.

Papildus jāorganizē lat-viešu tautas diskusija par valsts un lauksaimniecības attīstības stratēģisko plānu un tā apstiprināša-na referendumā.

4. uzdevums. Saeimai nevilcinoties ir jāpienēm likums, kas pārtrauktu lauksaimniecībā izmant-ojamās zemes, mežu, purvu un ūdeņu (turpmāk – ze-mes) izpārdošanu kolonis-tiem ("nepilsoņiem") un ār-zemniekiem. **Zeme nedrīkst būt pielidzināta parastai tirgus precei**, jo tā nes nacionālas valsts galvenā pamata slodzī! Ze-me kā prece ir jāizņem no globālā kapitāla aprites!

"Visu tautu civiltiesis-kās normas apvienojas slē-dzienā, ka zemes īpašums nav tikai privātpersonas, bet ir arī nācijas manta un bagātība, un tamdēl šīs normas pašu zemes īpašu-mu nodod sabiedriskas va-ras rokās. Individuālus īpašuma tiesības uz zemi palikušas kā kaut kas ār-kārtīgi sarežģīt ar daudzām sabiedriskām prasī-bām un pienākumiem, kas gulstas uz šo īpašumu kā sociālu funkciju," skaidro Valmieras (Valkas) skolo-tāju semināra absolvents Aleksandrs Mednis ("Ag-rārais jautājums un zemes reformas Latvijā", 1924.)

5. uzdevums. Satversmi ir nepieciešams papildināt ar normu, kas paredz, ka zemes īpašumtiesības tiek noteiktas tikai un vienīgi Latvijas valstij, pašvaldībām un Latvijas pilsoniem.

6. uzdevums. Ar liku-mu jānosaka maksimālā zemes resursu platība vienam īpašniekam:

vilcīgiem kreditiem mājok-lu un ražošanas ēku būvei stimulētu jaunu ģimeņu palīkšanu laukos, kā arī motivētu jaunus cilvēkus no pilsetām pāriet dzīvot uz laukiem, arī uz pierobe-žas un depresīvajām teritori-jām, veidojot zemnieku ģimeņu saimniecības kā alternatīvu pastāvošajai valsts nekoordinētajai pašplūsmes praksei – ze-mes atstāšanai atmatās, aizaudzēšanai ar krūmiem vai labākajā gadījumā ar mežu, izpārdošanai speku-lantiem un kam pagadās. Būtu iespējams izmantot lauksaimniecībā izmanto-jamai zemei – 150 ha; mežam – 150 ha; purvam – 10 ha; dabiskajiem ūdeņiem – 10 ha, bet kopā – 320 ha. Nosakot griesus īpašumtiesībām uz dabas resur-siem, tiks bremzēta industrīalās lauksaimniecības attīstība, palielināsies ie-spējas atrast darbu, iztiku un dzīvesvidi lauksaimniecībā tie, kuri tur saskata kaut ko vairāk par bizne-su, tāpat tiks arī ierobežo-tas tieksmes un iespējas pēc spekulācijas ar dabas resursiem.

Industriālā lauksaim-

niecība ir ekoloģiski mazāk labvēlīga, mazāk dabiska, mazāk nacionāli un sociāli atbilda. **Zemes īpašniekam pašam ir jādzīvo un jāsaimniekavā savā saim-nieciebā.** Pieņemot šādu li-kumu, lielajiem zemes īpašniekiem zemi nav jā-atsavina, taču jāievēro, ka ar zemes pārdošanu, pirkšanu vai tās mantošanu īpašums nedrīkst pār-sniet katram zemes resursam noteikto platību. Īpašuma likvidācijas gad-jumā nerealizēto platību varētu atpirkst valsts.

7. uzdevums. Latvijā ir jāsaglabā, jāatjauno un jāattīsta lauku tradici-onālās nozares. Augkopībā tās ir graudu, kartupeļu, eukurbiešu, dārzeni, li-nu u.tml. kultūru audzēša-na; lopkopībā – piensaimniecība, zirgkopība, aitkopība, kazkopība u.c.; putn-kopība – vistu, zosu, piļu u.tml. audzēšana; kažok-zvēru audzēšana u.c. Tāpat nepieciešams attīstīt ci-tas, netradicionālākas nozares – atjaunojamās ener-gijas, lauksaimniecības un mežsaimniecības produc-cijas pārstrādes, tūrisma, kanepju, dzērveņu, sēņu audzēšanas u.tml.

Katrā novads būtu jāno-drošina ar Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) speciālistiem.

8. uzdevums. Vienādi, taisnīgi un atklāti jāatbalsta zemnieku ģimeņu saimniecībās, neatkarīgi no zemes platības un lopu skaita. ES un Latvijas valsts fi-nansiālais atbalsts jā-sniedz augkopībai, lopkopībai, dārzkopībai, atklātā lauka dārzenkopībai u.tml., sadalot pretēji proporcio-nāli zemes kadastrāla-jam novērtējumam, atbil-stoši ražošanas specifikai un prioritātēm, kas veicinā-tu visas Latvijas teritorijas vienmērīgas apdzīvotības un apsaimniekošanas moti-vāciju. **Atbalsta maksāju-mus saņemtu tikai tie, kas paši apstrādā un kopj sa-vu vai nomāto zemi.**

9. uzdevums. Zemes, ne-kustamā īpašuma, sociālie un citi nodokļi ir jāaprēki-na, nemot vērā zemes īa-bumu, atrašanās vietu, platību, nodarbošanās specifiku, ģimenes īpašumtiesību ilgumu, ģimenes sociālo stāvokli, ieguldīju-mus zemes uzlabošanā, piemēram, meliorācijā, kultūrvides veidošanā un saglabāšanā.

10. uzdevums. Uz no-teiktu laiku no ienāku-mu nodokļu maksāju-miem jāatbrīvo vietējie uzņēmēji, kas rada vai jau ir radījuši jaunas darba vietas pierobežā un depre-sīvajās teritorijās. Nedrīkst izslēgt iespējas par beznodokļu zonas statusa piemērošanu.

Turpinājums sekos